

God King
Queen
crown
Kingdom
Queen
crosses

the UK
British
the crown
royalty
the crosses
London

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA
DEPARTAMENT D'ANGLÉS
CURS 2024-2025

ÍNDEX

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat.
2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats.
3. Calendari de reunions.
4. Calendari de recollida de notes.
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic.
6. Sessions d'estandardització departamental.

6.1. Responsables de les sessions

6.2. Calendari de les sessions

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

7.1. Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals.

1. 7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

- a) Marc legislatiu
 - b) Justificació de la programació
 - c) Contextualització
2. Currículum dels diferents nivells
 3. Distribució temporal de les unitats didàctiques
 4. Orientacions didàctiques
 - a) Metodologia general i específica de l'idioma
 - b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

5. Avaluació

- a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació
- b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

7. Foment de la lectura

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

9. Recursos didàctics

10. Activitats culturals complementàries

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament. Funcions de direcció, coordinacions de departament i professorat.

El departament d'anglès del nostre centre està integrat pels següents professors durant el curs 2024-2025:

S. A.	S. A.
G. A.	A. A.
C. A.	I. A.
L. B.	A. B.
F. B.	R. C.
L. B.	L. E.
A. G.	C. G.
M. G.	B. G.
P. G.	T. H.
A. J.	E. L.
A. M.	P. M.
C. M.	M. O.
C. P.	M. J. R.
M. R.	L. S.
F. S.	I. T.
M. T.	A. U.
S. V.	

Al llarg del present curs escolar, L. d. O. impartirà la seua docència itinerant entre la seu d'Almassora i la seu central de l'EOI Castelló. Tanmateix, M. J. R. impartirà la seua docència itinerant entre la seu d'Almassora i el Grau de Castelló. M. O., amb una plaça de mitja jornada, farà docència al Grau de Castelló.

Per fer efectiva la proposta metodològica del departament cal portar a terme la coordinació general i didàctica del departament d'anglès.

La **direcció del departament** està a càrrec de L. S., que entre altres funcions, es farà càrrec de coordinar els professorat del departament a l'hora de realitzar proves de classificació, exàmens finals i proves de certificació. També redactarà, conforme amb la normativa, la programació general anual i la memòria didàctica del departament. Assistirà a reunions

habituals de CoCoPe, on es prendran decisions a nivell de centre, de les quals informarà a la resta del departament. Convocarà reunions mensuals i mantindrà informat al departament de totes les qüestions relacionades amb el mateix, com per exemple avaluació. Assessorarà al professorat sobre on trobar materials i altres qüestions. Coordinarà reunions d'estandardització i de seguiment de la programació.

Per a ajudar amb la gestió d'algunes d'estes tasques i facilitar la gestió al col·lectiu de professors tenim quatre coordinacions didàctiques; tres de les coordinadores (L. d. O., E. L. i A. M.) s'encarregaran, ajudades per la cap de departament, de coordinar els diferents nivells.

Les funcions de les **coordinadores de nivell** són:

- Recollida i posada en comuna d'informació dels diferents professors que imparteixen en cadascun dels nivells.
- La coordinació dels objectius i continguts i la recopilació de propostes d'activitats de classe i de models d'examen per a l'elaboració de les proves de departament per als cursos que no necessiten prova de certificació.
- Preparació dels exàmens comuns del departament i el test de classificació, així com la gestió i administració dels mateixos conjuntament amb la coordinadora d'exàmens i la cap de departament.
- Gestió i administració de les proves de certificació de juny i setembre, conjuntament amb la cap de departament i la coordinadora d'exàmens.
- Planificació i gestió de les sessions estandardització (conjuntament amb la cap de departament).
- Planificació i gestió d'activitats socioculturals.

A banda, el departament tindrà una **coordinadora d'exàmens**, C. A. amb les següents funcions:

- Planificació i administració (conjuntament amb la Cap de Departament i els coordinadors de nivell) de les proves PUC.
- Gestió exàmens PUC (conjuntament amb la cap de departament i les coordinadores de nivell).
- Elaboració i planificació del Test de Classificació (conjuntament amb la cap de departament i coordinadores de nivell)

La coordinació entre tots els membres del departament es farà mitjançant reunions periòdiques.

En un principi estan previstes una reunió cada mes, en divendres, que serà no lectiu, encara que també es poden convocar reunions extraordinàries, segons les necessitats del departament.

També es discutiran les propostes o iniciatives educatives que vulguen fer els membres del departament (elaboració de material didàctic, etc.).

A més d'aquestes reunions, els professors que donen un mateix nivell es reuniran per a elaborar propostes comunes d'ensenyament, revisar els objectius, continguts mínims, intercanviar experiències metodològiques i acordar com seran els exàmens, sempre que siga necessari, amb els coordinadors de nivell.

Els coordinadors també podran convocar reunions mitjançant la cap de departament quan consideren que és necessari per a prendre acords referents a exàmens o informar sobre les previsions de cara a final de curs i setembre.

Respecte a la coordinació didàctica, es continuarà treballant per fer més útil la tasca docent, avaluant com ha estat la posada en pràctica dels objectius ja elaborats per a cada nivell en totes les destreses, orals i escrites mitjançant reunions de seguiment de la programació i d'intercanvi metodològic.

2. Oferta formativa del departament didàctic. Cursos curriculars i complementaris. Tipologies i modalitats.

Este curs 2024-2025 n'hi haurà una gran varietat d'oferta de cursos en diferents modalitats d'ensenyament. Els cursos curriculars s'oferiran a tots els nivells i en modalitat presencial, semi-presencial i a distància. Per una altra banda, els cursos d'oferta formativa complementària s'oferiran en modalitat presencial i a distància.

Els cursos d'oferta formativa s'oferiran tant a alumnes ja matriculats a algun dels nivells com a nous alumnes que desitgen perfeccionar, refrescar o mantenir el nivell de la llengua a alguna de les diferents destreses sense estar matriculats necessàriament a altres cursos curriculars.

Al curs 2024/2025 el departament d'anglès ofereix 26 grups d'oferta formativa complementària, dels quals 10 són de modalitat a distància i de 30 hores de duració, i 16 són de modalitat presencial i de 60 hores de duració. Els objectius i continguts d'estos cursos seran aquells corresponents al seu nivell, reflectits en aquesta programació didàctica, però centrant-se en la pràctica específica de cada curs, ja siga expressió oral, pràctica d'escriptura, etc. No obstant això, quasi tots els cursos d'oferta formativa complementària estan adreçats principalment al

perfeccionament de la destresa oral, tant en la variant de comprensió com en la de producció i coproducció, ja que esta és la que es considera com la més dèbil en qüestió de resultats en la prova de certificació, i entre els principals objectius estarà millorar la competència comunicativa de l'alumnat als diferents nivells.

A més a més, este curs oferim 1 curs de perfeccionament de pronúncia i fonètica anglesa en nivell C1. Tanmateix, s'ha proposat un curs pel nivell B2 de preparació a la prova de certificació d'eixe mateix nivell.

L'alumnat inscrit a estos cursos no ha de passar cap prova, per a aconseguir la qualificació de apte es requereix l'assistència d'un mínim del 75% de les sessions del curs, així com la participació activa, ja que s'emprarà una metodologia comunicativa i interactiva.

Els cursos d'oferta formativa que es realitzaran enguany a la seu i a les diferents seccions són:

Codi	Nivell	Nom del curs	Horari	Seu/secció	Aula
ANGNCA01	1A2	Iniciació a l'idioma anglés (60 hores)	Dilluns i dimecres (13:00h-14:00h)	Castelló	A05
ANGNCA02	A2	Pràctica d'expressió oral nivell A2 (60 hores)	Dilluns i dimecres (13:00h-14:00h)	Castelló	A06
ANGNCB03-D	A2	Pràctica d'expressió oral nivell A2 (30 hores)	Dimarts (18:00h-19:00h)	A distància	En línia
ANGNCB04-D	A2	Pràctica d'expressió oral nivell A2 (30 hores)	Dimarts (19:00h-20:00h)	A distància	En línia
ANGNCA05	A2	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell A2 (60 hores)	Dilluns i dimecres (16:00h-17:00h)	Castelló	A04
ANGNCA06	A2	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell A2 (60 hores)	Dimarts i dijous (16:00h-17:00h)	Grau	
ANGNCB07-D	B1	Pràctica d'expressió oral nivell B1 (30 hores)	Dimarts (17:00h-18:00h)	A distància	En línia

ANGNCB08-D	B1	Pràctica d'expressió oral nivell B1 (30 hores)	Dimarts (18:00h-19:00h)	A distància	En línia
ANGNCA09	B1	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell B1 (60 hores)	Dilluns i dimecres (13:00h-14:00h)	Castelló	D12
ANGNCA10	B1	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell B1 (60 hores)	Dilluns i dimecres (14:00h-15:00h)	Castelló	A23
ANGNCA11	B1	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell B1 (60 hores)	Dimarts (17:00h-19:00h)	Castelló	A08
ANGNCA12	B2	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell B2 (60 hores)	Dilluns (17:00h-19:00h)	Castelló	A28
ANGNCA13	B2	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell B2 (60 hores)	Dilluns i dimecres (13:00h-14:00h)	Castelló	A11
ANGNCB14-D	B2	Pràctica d'expressió oral nivell B2 (30 hores)	Dilluns (18:00h-19:00h)	A distància	En línia
ANGNCB15-D	B2	Pràctica d'expressió oral nivell B2 (30 hores)	Dimarts (19:00h-20:00h)	A distància	En línia
ANGNCA16	B2	Preparació a la Prova de Certificació nivell B2 (60 hores)	Dimarts (15:00h-17:00h)	Castelló	A15
ANGNCA18	C1	Pràctica d'expressió oral, pronunciació i <i>Use of English</i> nivell C1 (60 hores)	Dimarts i dijous (13:00h-14:00h)	Castelló	A08
ANGNCA19	C1	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell C1 (60 hores)	Dimarts i dijous (16:00h-17:00h)	Castelló	A14
ANGNCA20	C1	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell C1 (60 hores)	Dilluns i dimecres (19:00h-20:00h)	Castelló	A07

ANGNCB21-D	C1	Pràctica d'expressió oral nivell C1 (30 hores)	Dimarts (19:00h-20:00h)	A distància	En línia
ANGNCB22-D	C1	Pràctica d'expressió oral nivell C1 (30 hores)	Dimarts (20:00h-21:00h)	A distància	En línia
ANGNCA23	C1	Millora la teua fluïdesa i pronunciació nivell C1 (60 hores)	Dilluns i dimecres (16:00h-17:00h)	Castelló	A24
ANGNCA24	C2	Pràctica d'expressió i comprensió oral nivell C2 (60 hores)	Dimecres (15:00h-17:00h)	Castelló	A18
ANGNCB25-D	C2	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (30 hores)	Dimarts (16:00h-17:00h)	A distància	En línia
ANGNCB26-D	C2	Pràctica d'expressió oral nivell C2 (30 hores)	Dijous (16:00h-17:00h)	A distància	En línia

El present curs 2024-2025 s'impartiran grups curriculars de tots els nivells des d'1A2 a 2C2 en diferents modalitats d'ensenyament: presencial, a distància i semi-presencial. De grups presencials en tindrem 90, mentre que s'impartiran 16 grups a distància (tots els nivells) i 6 grups semi-presencials. Estos últims cobriran des del nivell 1A2 fins al nivell 2C1.

En la **modalitat presencial**, ens els cursos curriculars, l'alumnat comptarà amb 120 hores de docència anuals, repartides en 4 hores setmanals en sessions de dos hores en dies alterns (dilluns i dimecres o dimarts i dijous).

En el cas de la **modalitat semi-presencial**, l'alumnat tindrà una sessió setmanal de dos hores de classe presencial, normalment en dimecres o dijous. En esta sessió hi haurà resolució de dubtes i es posarà especial èmfasi en les destreses de producció i mediació oral. La primera part de la setmana l'alumnat es connectarà de manera asíncrona a Aules, on haurà de completar tasques de comprensió escrita, comprensió oral, producció escrita i mediació escrita.

En la **modalitat a distància**, l'alumnat tindrà una sessió setmanal de classe en línia amb el seu tutor(a), normalment en dimecres o dijous, encara que també hi ha grups que faran la sessió en línia en dilluns o dimecres. En esta sessió, al igual que en la sessió presencial de les classes de

modalitat semi-presencial, hi haurà resolució de dubtes i es posarà especial èmfasi en la pràctica de destreses de producció i mediació oral. L'altra sessió es farà de manera asíncrona a Aules, on haurà de completar tasques de comprensió escrita, comprensió oral, producció escrita i mediació escrita.

3. Calendari de reunions.

Les reunions de departament ordinàries per al curs 2024-2025 seran a les 9:30h. No obstant això, l'hora o inclús la data podrà variar depenent de les necessitats del departament i de les altres activitats que hi haja programades al centre. Les dates programades són les següents:

4 d'octubre	7 de febrer
8 de novembre	7 de març
13 de desembre	4 d'abril
10 de gener	2 de maig

4. Calendari de recollida de notes.

D'acord amb la resolució de 30 de juliol de 2024, d'instruccions d'inici de curs, i l'ordre d'avaluació 34/2022, hi haurà un mínim de dues recollides de notes per destresa al llarg del curs. Tant les qualificacions parcials que formen part de l'avaluació contínua com les finals, estaran a la disposició de l'alumnat a *Webfamília* per a la seua consulta. La data de publicació del primer semestre per a tots els cursos serà el 31 de gener de 2025.

En el cas dels cursos del **nivell 2A2**, hi haurà una publicació de notes el 20 de maig, de manera que l'alumnat d'este nivell estiga assabentat del resultat de l'avaluació contínua, i en el cas de no haver-la superada, es podrà presentar a l'avaluació ordinària que tindrà lloc entre el 21 i el 27 de maig, dins de l'horari de l'alumnat oficial. Els resultats d'aquesta convocatòria es publicaran el 30 de maig.

A la **resta de cursos** l'avaluació contínua i ordinària és una, i es publicaran els resultats el 30 de maig.

En el cas de l'alumnat que realitze la Prova Unificada de Certificació (PUC), la data de publicació està per determinar, encara que serà cap al final del mes de juny de 2025.

El curs 2A2 i els cursos no conduents a certificació tindran una **prova extraordinària** entre el 23 i el 30 de juny de 2025, la data de la qual està per determinar. Els resultats estaran disponibles abans del 4 de juliol de 2025.

La prova extraordinària dels cursos conduents a certificació (excepte 2A2) tindrà lloc al setembre de 2025, i la publicació de qualificacions es farà cap al final del mes.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic.

Les plataformes que s'utilitzaran per a la comunicació interna del departament didàctic seran les proporcionades per la Conselleria d'Educació, és a dir Microsoft, la qual cosa significa que tenim l'oportunitat d'utilitzar Outlook, Teams, Sway, etc., i que aquestes seran ferramentes de comunicació oficial entre el professorat i l'alumnat. A més, es farà us d'Aules i Ítaca-Webfamília.

Les noves tecnologies jugaran un paper molt important a l'aula; aquest curs disposem d'aules virtuals de tots els nivells creades a la plataforma Aules. Aquestes aules seran molt útils, ja que a més de pujar continguts, vídeos, enllaços a activitats autocorrectives, etc., ens permet crear tasques d'avaluació.

A més, les noves tecnologies serviran al professorat com a material autèntic (realia), i al mateix temps com a estímul per a l'alumnat en el procés d'aprenentatge. Aquestes fonts d'informació ens facilitaran la nostra tasca com a docents ja que gràcies a aquestes podrem tractar temes d'actualitat mitjançant tot tipus de suport, es a dir, imatges, articles de periòdic, vídeos, etc. Tot aquest material contribuirà a que l'alumnat tinga un aprenentatge significatiu de la llengua, es a dir, que els servisca per a la vida fora de l'aula i que tinguen la possibilitat d'aprendre la llengua dins de contextos reals com és el cas d'internet. A més a més, l'ús de les noves tecnologies contribuirà significativament a que l'alumne estiga més motivat i s'implique més en l'aprenentatge de la llengua.

Les plataformes online que utilitzarem amb finalitats educatives inclouran Youtube, BBC, British Council, entre d'altres, ja que açò dependrà de les preferències i metodologia de cada professor/a. També es gestionarà el funcionament i el treball a l'aula mitjançant l'ús d'Aules.

No podem oblidar que molts dels nostres alumnes són 'nadius digitals' i que possiblement utilitzen aquestes plataformes de manera natural, però també prestarem especial atenció a aquells alumnes que per diferents circumstàncies tinguen problemes amb l'ús d'aquestes ferramentes online, ajudant-los especialment i dedicant-los temps de tutoria per a solucionar qualsevol dubte. Aquest fet formarà també part de l'atenció a l'alumnat amb necessitats especials.

6. Sessions d'estandardització departamental.

D'acord amb la resolució de 30 de juliol de 2024, d'instruccions d'inici de curs, el departament d'anglès convocarà dos jornades d'estandardització departamentals d'assistència obligatòria de tots els membres del departament. La direcció de departament haurà d'emetre una acta on es detallen les activitats realitzades, assistents i acords aconseguits o conclusions de les sessions.

Amb l'objectiu d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i correcció de les proves, l'última jornada serà interdepartamental, també de caràcter obligatori per a tot el claustre del professorat.

6.1. Responsables de les sessions

Es responsabilitzaran de les sessions d'estandardització departamentals la cap de departament i les coordinadores didàctiques i d'exàmens.

6.2. Calendari de les sessions

Les sessions d'estandardització al departament d'anglès es realitzaran en divendres, previsiblement el 7 de febrer i el 7 de març. La sessió interdepartamental la determinarà la direcció del centre, encara que en tot cas les sessions departamentals es realitzaran prèviament a la sessió interdepartamental, per la qual cosa les dates proporcionades poden variar.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

Durant el període de proves de certificació, el departament d'anglès administrerà les proves d'este idioma i avaluarà les tasques de producció i coproducció oral i escrita, les tasques de mediació i les tasques de comprensió .

Una vegada publicades les notes provisionals, el departament atindrà les revisions de les proves de certificació i més endavant, les possibles reclamacions.

La cap de departament juntament amb la coordinadora d'exàmens elaborarà un calendari en el qual distribuirà als membres del departament en les diferents tasques d'administració i vigilància de proves i en la correcció i avaluació de les diferents destreses. En la correcció i avaluació de les destreses de producció i coproducció escrita i oral, i de la destresa de mediació, es conformaran tribunals de dos membres del departament cadascú que aniran variant al llarg de tot el procediment amb l'objectiu de mantenir una avaluació més homogeneïtzada.

7.1. Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals.

La cap de departament junt amb la coordinadora d'exàmens elaborarà una planificació de correcció una vegada se sàpiga el nombre de candidats matriculats a cada un dels nivells. Les correccions es distribuiran entre els diferents tribunals, que estaran conformats per membres del departament aleatoris i que estaran en constant rotació per a garantir una correcció fiable i una avaluació homogeneïtzada.

Tant la cap de departament com la coordinadora d'exàmens i les coordinadores de nivell, vetllaran per què les correccions es duguen a termini de la millor manera possible, que es complisquen els criteris de correcció dels diferents nivells, i que es posen en pràctica les instruccions de correcció de la comissió redactora de la PUC.

7.2. Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals.

Una vegada publicada la convocatòria de PUC 2024-2025, i rebuts els llistats definitius d'admesos, s'elaborarà el llistat de convocatòria de les proves orals tenint en compte les indicacions i normativa estipulada a la convocatòria de les PUC. Es tindrà en compte el nivell al que es presenten els candidats per organitzar-los per franges horàries; també es distribuiran les

proves tenint en compte el dia de les proves escrites del mateix nivell. A més, abans de que preparen la prova, els candidats podran informar-se de les parts de les quals consisteix a l'aula de preparació de la prova oral, i les coordinadores o els professorat que administren la prova s'asseguraran de que el procés està clar. A continuació, passaran a una aula per parelles o trios, on els esperarà un tribunal que els donarà indicacions de quina part han de fer en cada moment i avaluarà la prova. Les intervencions dels candidats poden quedar enregistrades, i al igual que en la correcció de l'expressió i interacció escrita i mediació escrita, els tribunals conformats pels membres del departament seran aleatoris i estaran en constant rotació per a garantir una correcció fiable i una avaluació homogeneïtzada.

Tant la cap de departament com la coordinadora d'exàmens i les coordinadores de nivell, vetllaran per que les correccions es duguen a termini de la millor manera possible, que es complisquen els criteris de correcció dels diferents nivells, i que es posen en pràctica les instruccions de correcció de la comissió redactora de la PUC.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

a) Marc legislatiu

Els punts que s'inclouen en aquesta programació estan basats en la **Resolució de 30 de juliol de 2024**, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024-2025.

Els diferents nivells de coneixement de la llengua que s'imparteixen en aquest departament, així com els continguts, objectius i avaluació d'aquests, queden determinats per l'actual legislació en l'àmbit nacional i autonòmic, la qual pren com a referent el Marc Comú Europeu de Referència de les Llengües en termes d'aprenentatge, ensenyament i avaluació.

Per a la creació del present document tindrem en compte tota la normativa esmentada a la Resolució de 30 de juliol de 2024, especialment el **Reial Decret 242/2019**, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana. Pel que fa a l'avaluació, el nostre referent serà el **Reial decret 1/2019**, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, i l'**Ordre 34/2022**, de 14 de juny, de la conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

b) Justificació de la programació

El present document té com a objectiu detallar, fomentar la transparència i facilitar informació sobre tots els aspectes acadèmics i de funcionament del departament d'anglès de l'EOI de Castelló durant el present curs acadèmic.

c) Contextualització

L'Escola Oficial d'Idiomes de Castelló té la seu a Castelló de la Plana i compta amb dos seccions; una a Almassora i una altra al Grau de Castelló. Castelló és una ciutat amb molta demanda de turisme i molta indústria ceràmica al voltant, per la qual cosa l'alumnat és molt heterogeni, de procedències i necessitats molt variades.

Tant l'EOI com el departament intenten cobrir aquestes necessitats el millor possible oferint cursos que van des del nivell A2 fins al C2 i oferta formativa complementària. A més, els candidats poden triar entre ser alumnes oficials o adquirir un certificat com a alumnes lliures.

2. Currículum dels diferents nivells

2.1. CURRÍCULUM NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquesta finalitat, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptiva i productiva, tant de manera parlada com escrita. A més a més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic 2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara.
- El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de

recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.

- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interès immediat, sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua) sobre temes quotidians d'interès immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

2.1.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.
- Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faci lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació previsible, com per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com per exemple les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics.

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.

- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).
- Expectatives generades pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de l'informació i la comunicació.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

2.1.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.

- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p.e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.
- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p.e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p.e., presentació, transacció...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text.

- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p.e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competències i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.1.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprèn textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprèn tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprèn la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprèn senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprèn informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprèn textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprèn la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.
- Comprèn els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interès personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprèn una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguin detalls impredecibles.
- Comprèn la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprèn normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprèn instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprèn instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., Preneu-lo abans de les menjades o No en prengueu abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.

- Comprèn els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p.e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).
- Comprèn narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprèn el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró previsible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);

- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

2.1.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriguen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es pugui consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interès personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responnent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).

- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.
- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p.e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprès en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- La vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- Condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- Relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- Cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- Cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p.e., escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.
- Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competències i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el context: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

- L'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competències i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

2.1.5. Activitats de mediació

Objectius

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p.e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p.e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua .
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p.e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

Competències i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell 2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.

- Compren missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.
- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

2.1.6 Continguts lingüístics

La següent relació de continguts lingüístics comprèn els dos cursos del nivell A2 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1A2) s'introduïxen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2A2).

2.1.6.1 Gramàtica

Oració

- Oració declarativa: oracions amb verbs atributius (seem, look). Respostes curtes en els temps verbals del nivell.
- Oració exclamativa: interjeccions més usuals i combinacions de what seguit de sintagma nominal i how seguit de sintagma adjectiu (Oh, dear! What a pity! How wonderful!).
- Oració imperativa afirmativa i negativa amb inclusió del parlant: let's / let's (+not) seguit d'infinitiu sense to.
- Oracions compostes adverbials en l'expressió de relacions lògiques amb les conjuncions més freqüents: temporals de simultaneïtat (when, while), finalitat (to), concessió (although), consecució (so), expressió de la condició amb if en condicionals dels tipus 0 (veritats universals) i 1 (possibilitat), expressió del resultat (He was so tired that he fell asleep.), iniciació a l'expressió de la comparació (She is shorter than I was at that age; It is not as expensive as I thought.).
- Oracions compostes de relatiu: introducció a les oracions especificatives de persona, objecte, lloc i temps.
- Introducció a les oracions compostes substantives d'objecte directe amb verbs d'opinió i de llengua més freqüents (She said she wanted to come.).
- Introducció a l'el·lipsi en l'oració composta: ús d'auxiliars.

Nom

- Classes: comuns: comptables i incomptables. Contrast amb les llengües oficials de la Comunitat Valenciana. Substantius incomptables més comuns que difereixen respecte a aquestes (mobles-furniture; consell-advice).

- Modificació del substantiu mitjançant oracions de relatiu especificatives senzilles (It is something that...; An actor is a person who...; This is the town where...; Monday is the day when...).
- Altres categories gramaticals en funció de sintagma nominal (formes verbals en -ing, infinitius, adverbis, adjectius, etc.).

Pronom

- Personals: introducció a l'el·lipsi del pronom en funció de subjecte (Love that song.). Introducció a l'ordre de paraules en el seu ús com a complement de verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs).
- Possessius.
- Substitutius: ús de the one / ones (the red ones).
- Indefinits més freqüents (some, any, much, many) i indefinits compostos de some-, any-, no-, every- amb -body, -one, -thing. Introducció als compostos amb -where i -time.
- Relatius: who, which, that, whose, where, when.
- Introducció als pronoms reflexius i recíprocs en els usos més freqüents en expressions comunes pròpies del nivell.

Article

- Articles: determinat i indeterminat. Usos més comuns i omissió.
- Quantificadors: indefinits (some, any, much, many, every). Introducció a l'ús de little, few, other, another, both, all, too + adjectiu, too much/ many + nom, enough. Mesures bàsiques del sistema mètric, expressions partitives i recipients utilitzats com a quantificadors.

Adjectiu

- Grau: comparatiu de superioritat, inferioritat i igualtat. Introducció al superlatiu. Formes irregulars més comunes del comparatiu i superlatiu.
- Introducció als participis acabats en -ing /-ed com a adjectiu. Ús actiu en contextos comuns i freqüents.
- Modificació de l'adjectiu mitjançant sintagma adverbial (too, enough).
- Règim preposicional d'adjectius més comuns en els usos propis del nivell.
- Ordre dels components del sintagma adjectival (long fair hair) amb un màxim de tres elements.

Verb

- Tipus: have com a auxiliar; verbs modals més comuns (can, could, will, would, should, must, shall).
- Verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs). Introducció a perífrasis verbals substitutives de verbs modals d'ús freqüent en el nivell (be able to). Introducció als verbs ditransitius (buy somebody something).
- Temps cronològic i temps verbal (time/tense):

- Expressió del present. Present continu: ús per a accions que tenen duració en el present i contrast amb el present simple; introducció al present perfecte simple (present perfect simple), la seua morfologia i ús per a donar notícies i parlar d'experiències vitals, i introducció del seu ús amb ever en preguntes; contrast bàsic del present perfecte amb el present i el passat simple, i amb els temps verbals de les llengües oficials de la Comunitat Valenciana; introducció a l'ús del present perfecte amb just, yet, already per a marcar diferències temporals.
- Expressió del passat: introducció al present perfecte simple (present perfect simple) [vegeu punt anterior]; passat continu (past continuous), la seua morfologia i ús per a expressar accions que tenen duració en el passat i en descripcions i narracions senzilles; contrast bàsic entre el passat i el present perfecte; contrast bàsic entre el passat simple i el continu.
- Expressió del futur: perífrasi am / is / are / was / were + going to seguida d'infinitiu per a fer prediccions de futur (I think he's going to be angry.). Present continu per a expressar accions planificades en el futur. Futur simple, la seua morfologia i ús per a parlar del futur i expressar prediccions. Introducció a l'ús del futur simple per a expressar decisions espontànies, fer promeses o oferiments. Contrast bàsic entre l'ús del present continu i el futur simple en l'expressió del futur.
- Modalitat:
 - Imperatiu: afirmatiu i negatiu amb inclusió del parlant (let's [not]).
 - Necessitat: must / have to / need to.
 - Obligació: must / have to.
 - Absència d'obligació o necessitat: don't have to, don't need to.
 - Consell o suggeriment: could, would like; introducció a l'ús de should i shall.
 - Capacitat / habilitat: can / can't / could / be able to.
 - Permís: can / may
 - Possibilitat: can / can't i may
 - Prohibició: mustn't.
 - Oferiment: can, shall.
- Veu: introducció a la veu passiva en les formes del present i passat simple.
- Formes no personals del verb i els seus usos més habituals en el nivell: infinitiu (amb auxiliars, el seu ús en oracions de finalitat senzilles, després de certs verbs [let, make], amb adjectius en expressions comunes [Sorry to hear that!], després de paraules que comencen per wh- en expressions freqüents i senzilles [I don't know how to do that.]); gerundi (després de preposició, substantivació i després de certs verbs [go, start]); participi utilitzat com a adjectiu comú.
- Ordre dels components del sintagma verbal: en oracions enunciatives, interrogatives i imperatives, en oracions afirmatives i negatives amb les formes i perífrasis verbals pròpies del nivell. Introducció a l'ordre en l'ús de verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs) amb pronoms personals en funció de complement directe. Introducció a l'ordre amb verbs ditransitius amb i sense preposició per al complement indirecte.

- Adverbi: classes (temps, especialment introducció de l'ús de already, (not) yet, ever, just amb el present perfecte; quantitat; moviment [round, up, down, away]; afirmació i negació [too / either]).
- Grau: positiu, comparatiu i superlatiu. Formes sintètiques i irregulars.
- Modificació de l'adverbi mitjançant sintagma adverbial (right now).
- Posició dels elements dins del sintagma i dins de l'oració, en funció del tipus d'adverbi d'aquells més comuns propis del nivell A2.

Preposició

- Classes (duració, especialment introducció a l'ús de for i since amb el present perfecte i contrast amb during; moviment [over, into, through]; direcció; pertinença; agent); locucions preposicionals d'ús molt comú.
- Adjectius i verbs que regeixen preposició comunes d'ús habitual en els textos propis del nivell (worried about, listen to, tired of, wait for).
- Ús de -ing després de preposició (be good at -ing).
- Posició dels elements dins del sintagma preposicional i de la frase, especialment en posició final en oracions interrogatives i subordinades de relatiu.

2.1.6.2 Discurs

Adequació

- Marcadors discursius més freqüents per a expressar cortesia (can vs. could you [help em]) o formalitat de forma senzilla.
- Marcadors conversacionals més freqüents en les funcions pròpies de les competències del nivell: per a cridar l'atenció sobre un problema o corregir a algú de manera educada (Excuse me, I think there is a mistake with the bill.), interactuar, sol·licitar ajuda, etc.
- Fórmules i expressions bàsiques relacionades amb el control de la comunicació: reformular, explicar ([Gazpacho] is a kind of [cold tomato soup]), confirmar la informació (Is this the book you wanted?), etc.

Coherència i cohesió

- Convencions i marcadors lingüístics més comuns del nivell A2 en els textos orals i escrits més habituals (en iniciar o finalitzar cartes o converses telefòniques, en fer o rebutjar invitacions, en narració d'històries senzilles, biografies personals, en contrastar el present i el passat, en presentacions orals senzilles [Today I want to talk to you about], etc.).
- Connectors més freqüents per a expressar relacions lògiques en el nivell i ordenar els textos orals i escrits (en l'ampliació de la informació [The man I told you about is here], en l'expressió senzilla de la condició com a possibilitat real o com a marcador de cortesia, en l'expressió de la causa o la conseqüència, etc.).
- Marcadors lingüístics més freqüents per a ordenar el discurs i recursos senzills per a contextualitzar el mateix.

- Marcadors lingüístics més freqüents de concordança lògica i referencialitat entre les diferents parts de l'oració, especialment en oracions compostes, i les parts d'un text.
- Expressions idiomàtiques més freqüents i senzilles associades a les nocions pròpies del nivell i rellevants en els contextos discursius del mateix (easy as pie; later, alligator; in a hurry).
- Entonació i puntuació discursiva bàsica.

2.1.6.3 Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Vocabulari més freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell A2. Incidència en la necessitat de l'alumnat d'ampliar en funció de les seues necessitats específiques (laborals, tipus d'habitatge, etc.).
- Règim de verbs, adjectius i preposicions més comunes en els tipus de text i situacions propis del nivell.
- Exponents més freqüents per a les funcions i competències pròpies del nivell (Have you ever eaten insects?; You can come with me, if you want.).
- Multi-word verbs d'ús freqüent en els contextos, situacions i competències propis del nivell (narracions, etc.).

Significat

- Sinonímia i antonímia en paraules comunes d'ús freqüent. Paraules habituals de significat pròxim.
- Frases fetes d'ús freqüent en els contextos i competències típics del nivell A2 (white as snow).
- Unitats fraseològiques (collocations) més comunes en els contextos i competències del nivell (make a mistake).
- Falsos amics més freqüents (library).
- Diferències lèxiques entre les varietats més comunes (British / American English) en el vocabulari d'ús freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell (pavement / sidewalk).

Formació de paraules

- Formació de paraules: ampliació de l'ús dels diferents recursos (derivació, composició, parasíntesis, acrònims i abreujament) en paraules comunes d'ús freqüent. Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents.
- Ús o absència del guió.
- Préstecs i neologismes.

2.1.6.4 Pronunciació i ortografia

Pronunciació

- Consolidació de la interpretació dels símbols fonètics.

- Sons i fonemes vocàlics: sistema vocàlic. Consolidació de la seua identificació i producció. Parells mínims (e.g. cap/cup, bat/but).
- Sons i fonemes consonàntics: sistema consonàntic. Consolidació de la seua identificació i producció. Contrast entre /b/ i /v/; /d/ i /ð/; /j/ i /ʒ/ i /z/; /j/ i /dʒ/.
- Inicis de consolidació dels processos fonològics. Alternances morfofonològiques: assimilació (ten pounds), epèntesis, sonorització en plural, amb i sense reflex ortogràfic, sinalefa entre paraules que acaben en so consonàntic amb la següent quan comença per so vocàlic, linking /r/, i introducció a la inclusió de sons /j/ i /w/ en frontera de síl·laba (go inside, happy and safe), reducció en síl·labes àtones.
- Altres aspectes rellevants: continuació en la introducció a les principals diferències entre la varietat estàndard britànica i estatunidenca.
- Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Formes fortes i febles. Consolidació
- Patrons d'entonació, accent i ritme per a les funcions comunicatives estudiades.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia de paraules comunes i d'ús freqüent que presenten especial dificultat.
- Introducció a la consistència en l'ús de varietats comunes divergents ortogràficament (British vs American English spelling: colour / color, travelling / traveling).

2.2. CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desimboldre's en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Per aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguen estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten

d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguen bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguen confirmar alguns detalls.

- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i desimboldre's amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguen evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.
- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interès personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

2.2.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llengua estàndard i a una velocitat normal (p. e., durant una celebració privada o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua. Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p.e., en el cas d'una reclamació), sempre que se'n puga demanar confirmació sobre alguns detalls.

- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o d'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguen bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i que no es faça un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguen plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.
- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p.e., conversa > conversa formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i

secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

2.2.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o d'interès o de l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major

part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.

- Desimboldre's en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p.e. per a fer una reclamació, o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i els punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e., família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en els quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convida altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen opinions i plans de manera senzilla.
- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.
- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant dels comentaris dels interlocutors, sempre que puga demanar que se'n repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p.e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o fer accions que aclarisquen el significat; utilitzar un llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.

- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i

ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.2.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p.e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.
- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes d'interès propi (p.e. en relació amb una oferta de treball o una compra per Internet).
- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o d'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no molt idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no molt literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diversos personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p.e. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competència i continguts funcionals

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p.e. correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

2.2.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i el destinatari específics.
- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si s'escau, d'etiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat o d'interès propi, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p.e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, d'etiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

Competències i continguts

Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p.e. escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competència i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

2.2.5. Activitats de mediació

Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p.e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p.e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p.e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es puga preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p.e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre solucions o vies d'actuació possibles.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p.e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

- Resumir fragments breus d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e., instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.

Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

2.2.6 Continguts lingüístics

La següent relació de continguts lingüístics compren els dos cursos del nivell B1 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1B1) s'introdueixen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2B1).

2.2.6.1 Gramàtica

Oració

- Tipus d'oració (simple, composta), elements constituents i la seua posició; concordança; actitud del parlant (focus i modalitat).
- Tipus d'oració simple: enunciativa, interrogativa, imperativa, exclamativa, desiderativa i dubitativa; particularitats (i ordre) de les afirmatives, negatives i passives.
- Oracions impersonals.
- Formes elidides. Casos d'el·lipsis.
- Interrogatives totals, parcials (question tags, echo questions) i indirectes.
- Ús de modals en interrogatives amb imperatius (Don't do that, will you?).
- Coordinació: repàs i ampliació de les oracions copulatives, disjuntives i adversatives (and, or, nor, but, yet).
- Subordinació:
 - Expressió de relacions lògiques: addició i negació (both ... and, neither ... nor, ... not only ... but [also]); disjunció (either ... or); oposició (while, except; only, however); concessió (even though, though, however, despite / in spite of the fact that); comparació (more / -er / less ... than, [not] as / so .. as); condició: ordre i nexes (if, whether, unless, in case) i tipus (0 [veritats universals]; 1 [possibilitat]; 2 [hipòtesi]; 3 [impossibilitat]); causa (as, since, due to / because of the fact that); finalitat (to, in order to, so [that], for seguit de -ing; resultat (and so, so / such...[that]; therefore, as a result, that's why; relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat, posterioritat,

duració, repetició (until, as soon as, the moment [that], at the time [that], for, since, as, once, by the time [that], every time [that]).

- Subordinació de relatiu. Oracions adjectives especificatives i nexes bàsics (who, which, that i whose); omisió del pronom relatiu objecte; omisió del pronom relatiu en combinació amb el verb be (The woman [who is] looking at us is my boss.) i postposició de la preposició (The actor you spoke to has just won an award.); amb where, when i why (That's the reason why I'm so angry.) i amb aquests nexes omesos; elisió del pronom relatiu quan el subjecte de l'oració principal i de la de relatiu són diferents. Oracions adjectives explicatives per a agregar informació no essencial introduïda amb who, which, whose i marcada en el discurs oral (pauses) i escrit (entre comes).
- Subordinades substantives. Repàs i ampliació del nivell A2. Especialment aquelles amb funció d'objecte directe amb verbs de creença i opinió (I don't think it's true.) i d'objecte directe amb verbs de llengua o reporting verbs (She admitted she was tired.). Usos de so i not en substitució d'oracions amb that (I believe so.). Conjuncions completives what i how (I don't know-how she did it.). Oracions interrogatives indirectes (I wonder why he left so early.). Altres casos de substitució del nom per l'infinitiu (It appears to be late.) o el gerundi (I think smoking is bad for your health.). Discurs directe i indirecte, particularitats i diferències entre tots dos. Discurs directe i verbs introductoris més freqüents (say, tell, ask). Puntuació, ús de comes i cometes. Discurs indirecte respecte a afirmacions, negacions, preguntes, ordres i verbs introductoris més freqüents. Canvis que es donen en l'estil indirecte en pronoms, temps verbals, determinants demostratius i expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis.

Nom

- Classes de noms (propis i comuns) i formació del gènere (marcat, no marcat, neutre, dual i comú) i número (comptables i incomptables i col·lectius). Repàs i ampliació.
- Pluralia tantum (trousers) i singularia tantum (the news).
- Substantius compostos (sisters-in-law).
- Doble número (the species, athletics, Maths).
- Noms propis (The Simpsons).
- Substantius comuns pertanyents a dues classes (chocolate).
- Genitiu saxó: ortografia (my friend's house / Jess's house / my friends' house), omisió del nom (Let's go to Ivy's), doble genitiu (some friends of Jasper's), genitiu temporal (in three days' time) i la construcció amb of (the father of the bride).
- Aposició (such as, including / included).
- Modificació del nom, mitjançant sintagma nominal (people our age, you bastards); sintagma adjectiu posposat (something sweeter, the women involved); sintagma verbal (the lady sitting behind, the assistant to talk to); sintagma adverbial (two stops away, one step beyond); sintagma preposicional sense modificació (ten votes against); oració subordinada de relatiu especificativa o explicativa (That Bugatti, whose top speed is 400 km/h, costs a fortune.).

- Posició dels elements del sintagma.

Pronom

- Reforç dels continguts del nivell A2 i ampliació de formes, funcions, posició, combinatòria, ús o ommissió i concordança amb el referent.
- Usos especials dels pronoms personals:
 - We / you / they / one. Genèric incloent/excloent (You never know.).
 - It com a subjecte/objecte anticipat (It takes two to tango), no referencial (I find it difficult to do) o de referència general (How's it going?).
- Reflexius. Usos: obligat (look after yourself) i emfàtic (I did it myself).
- Repàs dels possessius.
- Introducció als recíprocs (each other, one another).
- Repàs i ampliació dels relatius:
 - Ús obligat i ommissió. Elecció de formes (who/whom).
 - Ús especial del relatiu what (We honestly don't know what these are.).
- Demonstratius. Usos anafòric (The men of my life are those.) i catafòric (These are the women of my life.).
- Indefinits (none, each, either, neither, more, most, [a] few, [a] little, some- / no- / any- / every- [-one/ -bodi / -where] , the other / others / another one).
- Interrogatius. Distinció entre who / whom i what / which.
- Exclamatius (how seguit d'adjectiu, how seguit d'adjectiu i oració, what seguit de nom, what seguit d'adjectiu i nom, what seguit d'adjectiu més nom més oració).

Article

- Determinat:
 - Ús i ommissió amb referències generals i específiques; per a restringir, amb elements únics, davant de gentilicis, de cadenes muntanyenques, ordinals, etc.; per a parlar de famílies, periòdics, institucions i càrrecs públics. Usat amb substantius en singular i plural. Omissions més freqüents: (the) Earth; today's newspaper. Ommissió quan coincideix amb last i next.
 - Usos idiomàtics (look sb in the eye).
 - En exclamacions (Bob dropped the ball again, the idiot!).
- Altres determinants (another, other, both, each, such, all).
- Indeterminat. Usos especials. En exclamacions introduïdes per what seguides d'un nom comptable en singular (What a lovely day!). En expressions idiomàtiques (What a shame!, a zillion times).
- Possessiu. Repàs i altres usos, particularment en expressions on l'espanyol i el valencià utilitzen l'article determinat. Ús emfàtic amb own (my own car).
- En expressions de temps contrast entre all (I've been working all weekend.) i every (I must go to work every weekend.).
- Quantificadors: col·lectius; partitius; números ordinals, cardinals, fraccionaris, percentuals i decimals (a pack of dogs, a lump of sugar, a dozen, twenty something, minus twelve degrees, four fifths, two hundred per cent, six point nine).

Adjectiu

- Classes: d'ús lexicalitzat (close combat, the plain truth).
- Ordre dels adjectius i altres elements del sintagma.
- Grau: positiu relatiu i modificació (somewhat, slightly, fairly, pretty, lleve, so, rather, hardly, sort /kind of, absolutely, completely, deeply); comparatiu (de superioritat, igualtat i inferioritat), maneres d'intensificar-ho (much / a lot / far better) usos especials, formes coordinades (more and more interesting); superlatiu (the least), intensificació (the very [best], ever), graduables enfront dels no graduables (tired, exhausted).
- Modificació, mitjançant sintagma nominal (emerald green, Air Force blue), sintagma adjectiu (dark green, presidential blue), sintagma verbal (pleased to meet you, busy doing nothing), sintagma adverbial (terribly sorry), oració subordinada substantiva (not sure where to go) o múltiple (far too difficult for me to understand).
- Adjectius que regeixen preposició (responsible for, fed up with, good at, sorry about)
- Participis amb funció d'adjectiu (boring/bored)

Verb

- Classes: segons l'aspecte i la modalitat. Transitivitat i intransitivitat. Verbs seguits de complement de règim (multi-word verbs): phrasal verbs (eat out), prepositional verbs (look after) i phrasal prepositional verbs (get on with).
- Expressió del temps (time / tense):
 - Present: present perfect simple, present perfect continuous.
 - Passat: past perfect simple, past perfect continuous, present històric, present perfect simple, present perfect continuous, past simple, past continuous.
 - Futur: present simple, present continuous, will + infinitiu, be about to + infinitiu.
 - Condició i hipòtesi: present simple, past simple, past perfect, would + infinitiu, would + have + participi passat.
 - Contrast entre diferents temps verbals (He's painted two walls / He's been painting the ceiling for two hours.).
 - Formes no personals: present and past participle; infinitiu de present i infinitiu de passat.
- Aspecte:
 - Duratiu: verbs (last, take) i temps verbals (present [perfect] continuous i past [perfect] continuous) intrínsecament duratius.
 - Habitual: perífrasis verbals (used to seguit d'infinitiu de present).
 - Incoatiu: verbs intrínsecament incoatius (start) i perífrasis verbals (be about to / going to).
 - Iteratiu: verbs intrínsecament iteratius (continue), perífrasis verbals (carry / go / keep on seguit de -ing) i repetició del verb (The wolf huffed and puffed and puffed and huffed).
 - Terminatiu: verbs intrínsecament terminatius (finish), temps verbals que denoten aquest aspecte (present perfect, past perfect).

- Contrast entre els verbs que expressen situacions estàtiques (state/stative verbs [know, own, taste...]) o dinàmiques (activity verbs [walk, listen, play...]).
- Modalitat:
 - Factualitat (present simple per a expressar veritats generals (The sun sets in the west.)).
 - Condició real, hipotètica i impossible (If you go to the party, you will have fun; If I didn't have to study, I would go to the cinema; If you had come, you would have met my cousin).
 - Necessitat i obligació. Verbs modals i altres seguits del present infinitive (have [got] to / must / be supposed to) i diferències entre ells. Absència de necessitat i obligació amb l'infinit simple (needn't, don't need to, have to).
 - Consell referit al present i futur (must / should / ought to).
 - Capacitat i disposició (could [not], [not] manage to, be [not] able to).
 - permís (let, allow, can, may, could).
 - Possibilitat, probabilitat o grau de certesa, deducció (may / might / will / would / must / can't / cannot / could / couldn't), perífrasi que expressen possibilitat (be likely, it's possible, he will probably buy the tickets).
 - Prohibició (forbid), forma negativa de verbs que expressen permís (not allow, not let, etc.) i verbs modals (mustn't, can't, shouldn't).
 - Intenció i volició (going to, intend to, be thinking of seguit de -ing, hope, promise).
- Veu passiva:
 - Expressió del present, passat i futur.
 - Amb objecte directe com a subjecte (The road is being repaired.).
 - Amb objecte indirecte com a subjecte (Baiona was given a Goya award in 2017).
 - It introductor (It is said that...).
- Modificacions de sintagma verbal per verbs que regeixen altres verbs (verb patterns) i van seguits de: -ing (enjoy, don't mind), d'infinitiu amb o sense to (make, let); want, would like, ask, tell seguits de complement més infinitiu amb to (I 'd like you to join em.); altres verbs seguits de complement més infinitiu amb to (convide, advise, remind, etc.); verbs seguits de -ing o infinitiu sense un canvi substancial de significat. Introducció als quals sí que canvien de significat (forget, remember, try, stop).
- Negació anticipada (I don't think you will.).
- Posició dels elements del sintagma verbal i fenòmens de concordança:
 - Oració enunciativa afirmativa i negativa, directa i indirecta; oració interrogativa directa i indirecta sense canvi de temps verbal (She wants to know what time it is.) o amb canvi de temps verbal (She wanted to know what time it was.); oració imperativa afirmativa i negativa (directa i indirecta).
 - Multi-word verbs amb pronoms i casos en què la partícula és separable o no (They had to put off the wedding. They had to put it/the wedding off.).
 - Verbs seguits de dos complements (OD i OI) i excepcions (She explained the problem to them / She explained to them the reason).

Adverbi

- Repàs i ampliació d'adverbis, frases adverbials i locucions adverbials.
- Classes: freqüència, temps, duració, manera, lloc, intensitat o grau, quantitat, probabilitat, afirmació, negació, interrogatius, additius i restrictius, connectors, actitudinals.
- Repàs de la morfologia de l'adverbi.
- Grau de l'adverbi. Comparatiu d'igualtat, inferioritat o superioritat. Superlatiu. Formes regulars i irregulars de l'adverbi en grau comparatiu i superlatiu.
- Com a modificador de l'adjectiu, d'un altre adverbi, del sintagma nominal, del sintagma preposicional o del verb (well, rather).
- Posició dels elements i fenòmens de concordança:
 - Davant de l'element modificat.
 - Adverbis de freqüència davant del verb principal o darrere de l'auxiliar.
 - Locucions adverbials al principi o al final de frase.
 - Posició de just, already, yet, still, enough.

Preposició

- Revisió de les preposicions i locucions preposicionals més freqüents per a expressar estat o moviment i temps.
- Altres preposicions i locucions preposicionals per a expressar estat o moviment (above, against, among, below, over, round, across, along, towards) i temps (by, through).
- Consolidació i ampliació de les preposicions de lloc i situació.
- Altres preposicions i locucions preposicionals de lloc i situació (about, as, by, like, for, instead of, with).
- Ordre de les preposicions en oracions de relatiu i interrogatives (Cumberbatch is the actor everyone is talking about. What are you looking at?).
- Règim preposicional de certs verbs d'ús freqüent (agree with, ask for, belong to, wait for, suffer from, think of, think about).
- Adjectius més comuns seguits de preposició (afraid of heights, fond of dogs).

2.2.6.2 Discurs

Adequació

- Formes de tractament d'ús freqüent: múltiples fórmules pròpies del nivell B1 que indiquen tractament cortès, especialment en cartes formals (yours faithfully) i en presentacions públiques (Ladies and Gentlemen); ús de please, thank you o similars per a indicar cortesia o distància.
- Temps i expressions per a les funcions socials: donar ordres, demanar, corregir, mostrar desacord, acceptar o denegar, etc.
- Marcadors d'iniciació (once upon a time..., dear..., I'm writing with regards / reference to..., first of all, to begin with), desenvolupament (in addition, what's more) i conclusió (So they lived happily ever after; yours sincerely, best wishes, love, finally, in conclusion, last but not least).

- Variacions de format segons el tipus de text. Disposició gràfica dels textos. Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències.

Coherència i cohesió

- Maneres de fer referència i destacar alguna cosa en les diferents situacions d'enunciació (conversa cara a cara, telèfon, xat, carta, etc.) i en el discurs diferit i relat. Ús dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai.
- Marcadors més freqüents en l'expressió i interacció oral per a: començar a parlar (Well...), donar suport a l'interlocutor (Really?, That's interesting!, And then?, So?); reaccionar i interactuar (You're joking / kidding!, It's terrible!, That's incredible!); implicar l'interlocutor (Don't you think?, Guess what..., Talking about the boss, right?); demostrar escolta activa (I see, I know); prendre la paraula (in my opinion...); iniciar una explicació o resum (so, basically); mostrar dubte (maybe, perhaps); mostrar acord (sure, no doubt, of course); mostrar desacord (Sorry but I don't agree. I don't know about that!); contradir en part (I understand, but...); aclarir les opinions i reformular (I mean, in other words); demanar que se li repetisca (I beg your pardon?, Could you say that again?); presentar conclusions (So, in conclusion).
- Marcadors per a afegir informació (and... too / as well), per a enumerar o classificar (First [of all], Firstly, Finally), i per a excloure informació (except / but [for]).
- Marcadors freqüents per a ampliar informació (as well as, also, in addition to, not only ... but also), expressar contrast (on the one hand..., on the other...), reformular (or rather, at least), exemplificar (such as, that is, in other words, for example), argumentar (for one thing..., and for another,...besides), rebatre (however), resumir (all in all).
- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (this / that time, before that, later on, next, soon, finally).
- En el discurs oral, ús de les pauses i l'entonació per a reflectir la distribució de paràgrafs o la puntuació.
- Maneres de mantindre el tema mitjançant recursos senzills amb referent clar com l'el·lipsi (I love surf but he doesn't); ús de demostratius, pronoms personals o expressions amb valor anafòric (and so, that way, the problem); mitjançant procediments lèxics com a sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent (computer vs machine), nominalització (excited vs excitement). Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs.
- Revisió de les conjuncions coordinants i subordinants d'ús habitual (and, but, or, because, so, when, if, after, before).
- Connectors discursius de coordinació i subordinació més freqüents:
 - Coordinants (as well as, both...and). Altres maneres d'expressar contrast o oposició (on the one hand ... on the other, however).
 - Subordinants temporals (before / after seguits de -ing, while, until / till, since, as soon as, once).
 - Subordinants finals: contrast entre to seguit d'infinitiu i for seguit de -ing, in order [not] to (I'm saving money in order to buy a new computer.).

- Subordinants causals (because of seguit de nom, as).
- Subordinants consecutius: so seguit d'adjectiu i la conjunció that, such seguit de nom i la conjunció that; for this reason, that's why, as a result.
- Subordinants concessius (although, though).
- Subordinants condicionals (if, unless).
- Altres connectors de gramàtica textual i discursius. Marcadors de probabilitat.
- Discurs directe i discurs indirecte. Canvis en pronoms, temps verbals, determinants demostratius, expressions de temps o lloc. Casos en els quals no són necessaris aquests canvis. Puntuació: comes i cometes.

2.2.6.3 Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Vocabulari més freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell B1.
- Incidència en la necessitat de l'alumnat d'ampliar en funció de les seues necessitats específiques (laborals, tipus d'habitatge, etc.).
- Règim de verbs, adjectius i preposicions més comunes en els tipus de text i situacions propis del nivell.
- Exponents més freqüents per a les funcions i competències pròpies del nivell (Have you ever eaten insects?; You can come with me, if you want.).
- Multi-word verbs d'ús freqüent en els contextos, situacions i competències propis del nivell (narracions, etc.).

Significat

- Sinonímia i antonímia en paraules comunes d'ús freqüent. Paraules habituals de significat pròxim.
- Frases fetes d'ús freqüent en els contextos i competències típics del nivell A2 (white as snow).
- Unitats fraseològiques (collocations) més comunes en els contextos i competències del nivell (make a mistake).
- Falsos amics més freqüents (library).
- Diferències lèxiques entre les varietats més comunes (British / American English) en el vocabulari d'ús freqüent en els camps semàntics propis de les competències del nivell (pavement / sidewalk).

Formació de paraules

- Formació de paraules: ampliació de l'ús dels diferents recursos (derivació, composició, parasíntesis, acrònims i abreujament) en paraules comunes d'ús freqüent. Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents.
- Ús o absència del guió.
- Préstecs i neologismes.

2.2.6.4. Pronunciació i ortografia

Pronunciació

- Consolidació de la interpretació dels símbols fonètics.
- Sons i fonemes vocàlics: sistema vocàlic. Consolidació de la seua identificació i producció. Parells mínims.
- Sons i fonemes consonàntics: sistema consonàntic. Consolidació de la seua identificació i producció. Contrast entre /b/ i /v/; /d/ i /ð/; /j/, /ʒ/ i /z/; /j/ i /dʒ/.
- Inicis de consolidació dels processos fonològics. Alternances morfològiques: assimilació (ten pounds), epèntesis, sonorització en plural, amb i sense reflex ortogràfic, sinalefa entre paraules que acaben en so consonàntic amb la següent quan comença per so vocàlic, linking /r/, i introducció a la inclusió de sons /j/ i /w/ en frontera de síl·laba (go inside, happy and safe), reducció en síl·labes àtones.
- Altres aspectes rellevants: continuació en la introducció a les principals diferències entre la varietat estàndard britànica i estatunidenca.
- Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Formes fortes i febles. Consolidació.
- Patrons d'entonació, accent i ritme per a les funcions comunicatives estudiades.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia de paraules comunes i d'ús freqüent que presenten especial dificultat.
- Introducció a la consistència en l'ús de varietats comunes divergents ortogràficament (British vs American English spelling: colour / color, travelling / traveling).

2.3. CURRÍCULUM NIVELL INTERMEDI B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interès o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interès, també complexes,

i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

2.3.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p.e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb

soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es pugui demanar confirmació.

- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extenses i, de vegades, lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguen marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.
- Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p.e. presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

2.3.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- Desimboldre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p.e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p.e., presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p.e. modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p.e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

Competències i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir;

dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista > entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L’afirmació, la negació, la interrogació i l’exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d’interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d’entonació d’ús comú en entorns específics segons l’àmbit i el context comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l’ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d’interès o d’especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d’interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l’especialitat pròpia o d’interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s’expressen, es justifiquen i s’argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d’interès propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d’especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre’n els detalls i les implicacions més rellevants.

- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p.e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir;

dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competències i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p.e. text periodístic > article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- La modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

2.3.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p.e. per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p.e. per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuais i les normes de cortesia i, si s'escau, d'etiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

Competències i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p.e. escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

Competències i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació,

argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- La manera;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- L'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

Competències i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3.5. Activitats de mediació

Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p.e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p.e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials, cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p.e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p.e. diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Competències i continguts

Competències i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

2.3.6. Continguts lingüístics

La següent relació de continguts lingüístics comprèn els dos cursos del nivell B2 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1B2) s'introdueixen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2B2). Segons la CORRECCIÓ d'errades del Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana, els continguts lingüístics a aquest nivell són:

2.3.6.1. Gramàtica

Oració

- Veu passiva amb construccions complexes: temps de perfet, verbs preposicionals (phrasal verbs) i verbs que regeixen preposició, modals i passives que regeixen gerundi o infinitiu.
- Oracions impersonals introduïdes per it: it + adjectiu+ infinitiu; it + verb passiu + that amb verbs d'opinió o pensament; it seems/appears + that clause.
- Oracions impersonals formades per subjecte personal o no personal + verb passiu (d'opinió, pensament...) + to + infinitiu (introducció a altres formes d'infinitiu més complexes: infinitiu progressiu, perfectiu o passiu): The victim is believed to have experienced extremely painful situations.
- Consolidació de preguntes i respostes breus: question tags i echo questions.
- Oracions desideratives: I wish/If only + passat/passat perfecte; I would rather, I'd prefer + infinitiu.
- Oracions exclamatives amb l'estructura: How + adjectiu + a/an + nom; subjecte + verb + so + adjectiu/adverbi o subjecte + verb + such + a/an + (adjectiu) + nom.
- Oracions causatives: have/get something done. Estructures equivalents (make someone do something; get someone to do something; be made/told/asked + to + infinitive).

- Comparació: estructures de repetició del comparatiu per a expressar canvi gradual: It's getting more and more difficult to get by; estructures per a expressar dos canvis paral·lels: The longer we wait, the more nervous we get. Modificació i matisació de comparatiu i superlatiu amb modificadors: by far + superlatiu, far less + adjectiu, a lot + comparatiu, twice/three times... + comparatiu.
- Revisió i ampliació d'oracions subordinades de relatiu tant especificatives com explicatives, omissió i ús de pronoms, i combinació amb preposicions.
- Revisió i ampliació de casos més complexos d'estil indirecte. Ús i omissió de that, interrogatives i ordres indirectes. Canvis en estil: temps verbals, pronoms i expressions temporals i de lloc.
- Consolidació de la coordinació correlativa (both...and; either...or; neither...nor; whether....or; rather.....than; hardly....when; if.....then).
- Altres formes d'oposició o contrast: yet, however, nevertheless, all the same.
- Condicionals: hipotètiques i impossibles (amb verbs modals en temps compost). Introducció d'altres conjuncions diferents de if: as long as, provided, providing, even if, unless...
- Oracions subordinades adverbials: temporals (ús de while, when, every time...); de lloc (ús de wherever, everywhere/anywhere); finals (to, in order to, so as to, so that, for + subjecte + to + infinitiu). També en oracions amb diferent subjecte en oració principal i subordinada (She said that for you to understand what she's going through.). Causals, alternatives a because; as, since, because of, due to, owing to. Consecutives: therefore, consequently, as a result, or else, otherwise, too, enough. Concessives: (even) though, even if, although, though, even though, while, whereas. Concessives: despite/in spite of.

Nom

- Noms incomptables. Ús en singular i amb significat abstracte (advice, progress). Consolidació i ampliació de noms acabats en -s. Concordança de noms en singular acabats en -s (news) i de noms plurals sense el morfema -s (cattle). Noms col·lectius (community, gang, family).
- Consolidació i ampliació de noms masculins i femenins.
- Consolidació i ampliació de diferents tipus de partitius: qualitat (sort, kind), quantitat (drop) o mesura (pint, inch). Expressions qualitatives per a noms incomptables abstractes (a piece of).
- Ús del genitiu amb -s: ampliació i consolidació del seu ús amb valor possessiu, ús del genitiu amb -s per a referir-se a llocs (Let's hang out at John's), doble genitiu (Siobhan is a good friend of mine), repàs de l'ús de l'apòstrof amb substantius acabats en -s (singular, plural, regulars i irregulars) i revisió de la seua pronunciació.
- Substantivació d'adjectius precedida per l'article the: the elderly, the needed.

Pronom

- Pronoms personals: consolidació i ampliació. Posició, ús, omissió i concordança.
- Usos especials: ús de she/her en casos especials (boat/England- she); ús de they/their/them amb referent en singular (If everyone minded their own business...).

- Ús de pronoms en imperatius amb finalitats emfàtics.
- Pronoms reflexius i recíprocs. Ús obligatori en verbs més habituals.
- Diferència entre els pronoms recíprocs *each other* i *one another*.
- It no referencial (*You made it!*).
- Ús de *neither*, *either* i *none* amb *of* seguits d'objecte (revisió de diferències de pronunciació de *either/neither* segons variant).
- Repàs de pronoms relatius: introducció a l'ús de *whom*; introducció a l'el·lipsi del pronom relatiu seguit de participi de present o passat: *The guy sitting there*.
- Compostos amb *-ever*: *whenever*, *whatever*.
- Ús de *some* i *any* en combinació amb *-where*, *-how*, *-thing*: *anyhow*, *somehow*.

Article

- Repàs de l'article determinat i indeterminat i omissió (titulars de premsa, omissió i ús en gentilicis).
- Noms propis amb article.
- Ús i omissió de l'article amb noms abstractes: *Animals should be respected. The animals in this area should be taken care of.*
- Ús dels demostratius en registre col·loquial en lloc de l'article indeterminat en el primer esment del discurs (*So this guy came up and...*).

Adjectiu

- Consolidació i ampliació dels adjectius relatius absoluts: *gradable* i *non-gradable*; *extreme adjectives*. Modificació de tots dos tipus mitjançant adverbis.
- Ordre dels adjectius en posició atributiva (*valor/opinió, grandària, edat, forma, color, origen, material*). Canvi de significat de l'adjectiu en posició atributiva.
- Repàs i ampliació de la formació d'adjectius mitjançant prefixos o sufixos: *-ish, greenish*.
- Ampliació i consolidació d'estructures de comparatiu de superioritat, igualtat i inferioritat i de les formes irregulars.
- Maneres de complementar el superlatiu: *by far*.
- Formes de comparatiu acabades tant en *-er/-est* com en *more/most*.
- Comparatiu correlatiu amb l'estructura *the + adjectiu en grau comparatiu, the + adjectiu en grau comparatiu*: *the sooner, the better*.
- Adjectius modificats per adverbis com *much, by far, somewhat, somehow, entirely, slightly*.
- Adjectius que regeixen preposició (*sick and tired of*) o infinitiu (*likely to*).
- Ús de *very* adjectivat amb finalitats emfàtics: *this very moment*.
- Construcció de *rather a + adjectiu*: *He's rather a mean guy*.

Verb

- Temps: consolidació dels temps verbals per a expressions de present, passat i futur. Aspectes perfecte i continu i contrast amb els temps simples. Canvi de significat entre temps simples i continus. Verbs que no s'utilitzen en temps continu (*stative verbs*).

- Manera: subjuntiu. Valor hipotètic en condicionals hipotètiques i impossibles per a expressar desitjos, preferències, queixes i penediment: I wish, If only.
- Manera: imperatiu. Consolidació i ampliació de l'ús de l'imperatiu dependent del context i el registre. Reforç de l'ús de l'imperatiu negatiu (Let's not talk about that).
- Modalitat: verbs modals i expressions que els substitueixen en alguns casos (be able to, probably, likely, unlikely). Significats, característiques i contrastos en la seua utilització: simples, continus i perfectius.
- Formes impersonals: imperatiu. Infinitiu de present o perfect, simple o continu, seguit de preposició (I have nothing to fight for) i verbs seguits d'infinitiu sense to (make, let, see, hear, feel watch o notice).
- Formes impersonals: gerundi. Reforç i consolidació dels usos més comuns del gerundi. Verbs seguits de gerundi. Verbs seguits d'infinitiu sense canvi de significat (They don't allow smoking in here; Please, allow me to introduce myself) i amb canvi de significat (Let's stop to have a drink; She stopped drinking a year ago).
- Formes impersonals: participi. Ús del participi en oracions passives i amb certs verbs com see, hear, feel, notice, watch, smell: I saw her watching the movie. Iniciació a la substitució de subordinades de relatiu per participis de present i passat: The guy standing over there has just managed to promote.
- Veu activa i passiva. Repàs i consolidació d'aspectes relatius a la concordança de temps i maneres. Èmfasi en les formes passives impersonals.

Adverbi

- Reforç i consolidació d'adverbis i locucions treballades en nivells anteriors.
- Formació d'adverbis amb terminacions com -wards, -ly, -ably, -ibly, -ically, -doors.
- Expressió de circumstàncies de temps (on a regular basis), lloc i manera (awfully, perfectly, deeply + adjectiu).
- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració.
- Ús d'adverbis per a modificar verbs, adjectius i altres adverbis.
- Èmfasi en la importància de l'ús de l'adverbi per a enriquir i limitar significats.
- Modificacions de pronoms i determinants (nearly, some, as many/much as, roughly).
- Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut (absolutely, totally, completely i utterly).
- Gradació de l'adverbi i irregularitats.
- Best, worst, most i least seguits de participis de passat: most known.
- Ús de quite i rather.

Preposició

- Repàs de preposicions més freqüents per a expressions de lloc, manera, temps, moviment.
- Repàs i ampliació de les locucions preposicionals simples i complexes: down below, right through.

- Repàs, ampliació i consolidació de la posició de la preposició en oracions exclamatives, interrogatives, de relatiu i passives.
- Ampliació de verbs, adjectius i substantius seguits de preposició.

2.3.6.2. Discurs

Adequació

- Marcadors en funció de text i registre. Repàs i ampliació dels diferents estils, marcadors i elements propis de la conversa en diferents registres i actituds: formes de tractament, saludar, sol·licitar informació, reaccionar, intervenir en converses, incloure a un altre interlocutor, atenuar la distensió, assentir, dissentir, prendre la paraula, demostrar implicació, demanar ajuda, iniciar una explicació, repetir, transmetre informació o acomiadar-se.
- Recursos per a reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals: preguntar i respondre per l'estat general de les coses, oferir i acceptar, refusar i insistir, demanar, acceptar o agrair un favor, demanar o donar un objecte, fer i agrair un compliment o llevar-li importància. Especial èmfasi en els diferents registres en els quals es poden donar aquestes situacions i pautes per a comunicar-se de manera efectiva i apropiada al registre.
- Repàs i ampliació de diferents tipus de textos escrits (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasi en la producció de textos apropiats i adequats a la situació i context: cartes i correus electrònics formals i informals i principals diferències entre tots dos, textos curts d'àmbit familiar, textos per a sol·licitar informació, fer reserves, sol·licitar beques, ocupacions, ressenyes, projectes, etc.

Coherència i cohesió

- Repàs i ampliació en l'ús de procediments gramaticals de referència i correferència per al manteniment del tema: ús de demostratius, possessius, pronoms personals, indefinits, quantificadors, adverbis i altres expressions amb valor anafòric i catafòric (this way, in such circumstances, because of that, that's why, the former, the latter...).
- Ús de sinònims, hiperònims, nominalització i pro formes lèxiques (the point is, the thing is...).
- El·lipsi de subjecte o verb auxiliar amb and, but i or després d'adjectiu; ús de to en lloc d'infinitiu complet (They asked them to step by, but I didn't want to). Ús de paraules o sintagmes en substitució d'uns altres: one, so, do, neither, nor (She loves dancing and so do I.).
- Flexibilitat en l'ús de temps verbals segons context. Procediments per a citar i transmetre informació. Ajustos segons context i absència de canvis per a referir-se a esdeveniments encara rellevants (She told me he's not feeling very well right now.).
- Ús d'una àmplia varietat de connectors per a relacionar parts del discurs. Repàs i ampliació de la correcta distribució de paràgrafs segons el tipus de text i ampliació en l'ús de connectors i elements per a relacionar idees, canviar d'argument, aportar exemples, proporcionar informació més detallada, expressar acord i desacord, finalitat,

motius, comparació o contrast, elements per a expressar matisacions (anyway, my point is, what I'm trying to point out) i elements sumatius (plus, in addition, let's not forget).

- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal entre els elements de l'oració.

2.3.6.3. Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Vocabulari ampli i variat dels temes i situacions treballats: variants (formal i informal), estàndard i registres tant familiars com professionals.
- Col·locacions d'ús freqüent. Repàs i ampliació de phrasal verbs i col·locacions d'ús freqüent de certs verbs (make/do, get, go, say/tell o take).
- Dites i expressions molt freqüents (idioms).

Significat

- Repàs i ampliació de camps lèxics treballats en el nivell anterior.
- Campos associatius dels temes treballats: the environment (droughts, floods...).
- Hiperònims/hipònims de vocabulari en ús (furniture: chest of drawers).
- Paraules antònimes usuales.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (assist, attend).
- Aprofundiment en la diferència entre el lèxic britànic i americà.

Formació de paraules

- Adjectius compostos del tipus adjectiu + nom + -ed (long-legged) i del tipus number-noun (a three-star hotel).
- Noms compostos: combinació de dos noms i de verb i preposició (turnover).
- Famílies de paraules. Paraules que poden pertànyer a més d'una categoria gramatical.
- Nominalització d'adjectius (the wise, the elderly). Clippings (memo, telly) i blends (podcast).
- Sigles d'ús comú (FYI, BTW).

Derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició. Prefixos anti-, bi-, ex-, mico-, mal-, neo-, out-, multi-, over-, post-, pro-, pseudo-, re-, self-, sub-, under-. Suffixos del substantiu, de l'adjectiu o del verb. Altres suffixos en: -ment, -ity, -ive, -al, -ous, -ful, -less, -ify, -monger,
- Worthy, -like.
- Derivació zero o categorització sense procés morfològic (Let's google that).

2.3.6.4. Pronunciació i ortografia

Pronunciació

- Insistència en la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat dels fonemes vocàlics; fonemes consonàntics al principi i final de paraula.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que representen major dificultat en la pronunciació: plurals, genitiu, tercera persona del present simple, passat simple/participi de passat en verbs regulars, consonant clústers, la /r/ a final de paraula, el so /ə/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari. Insistència en la pronunciació de les grafies que presenten major dificultat: -ough, -ought, -ei, -ie, -ea, -gh, -ng, -ous, -ió.
- Paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió (rise/raise).
- Homòfons i homògrafs.
- Pronunciació de sigles com a paraules i no com a lletres aïllades (NAT).
- Accent emfàtic: I do believe this is the right thing to do. He's just the one (/ði:/).
- Entonació: reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació en echo questions per a expressar sorpresa (entonació ascendent) o per a peticions i oferiments formals (entonació descendent).
- Preguntes i respostes breus o question tags amb entonació ascendent per a sol·licitar informació i amb entonació descendent demanant acord o confirmació. Tag positiu en oracions afirmatives amb entonació ascendent per a expressar interès, sorpresa o preocupació. Ús de question tags per a respondre a una afirmació. Ús de echo questions o tag responses per a mostrar interès pel que s'acaba d'escoltar.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres: diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa en diferents agrupacions de lletres (homòfons i homògrafs). Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes (fiancée).
- Repàs i ampliació de signes de puntuació i pautes ortogràfiques en determinats tipus de text (formals i informals).

2.4. CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en

projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugua tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.
- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Mediar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals que puga tindre.

2.4.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre amb una relativa facilitat la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses de certa longitud en les quals es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga només implícita.
- Comprendre sense massa esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competències i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponentes orals d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una gamma àmplia lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i

comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.4.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant una certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan siga necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i quasi sense esforç a les preguntes de l'audiència.
- Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en les quals s'ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per a expressar reaccions i per a mantindre el bon desenvolupament del discurs.
- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en les quals es faça un ús emocional, al·lusiu o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.
- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p.e. en debats, xarrades, col·loquis, reunions o seminaris) en les quals es tracte de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diversos punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi

marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competències i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

Competències i continguts funcionals

Compliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança,

estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.4.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p.e. format no habitual, llenguatge col·loquial o to humorístic).
- Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre detalladament articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar-hi detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en els quals al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una especial complexitat conceptual, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

Competències i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponentes escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; excusar; expressar admiració,

afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una gamma àmplia lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

2.4.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Prendre notes detallades durant una conferència, curs o seminari que tracte de temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiú i humorístic.
- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en la qual, p.e. es fa una reclamació o demanda complexa o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per a refermar postures o rebatre-les.
- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

Competències i continguts estratègics

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

Competències i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees pròpies d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

2.4.5. Activitats de mediació

Objectius

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e., assajos o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xarrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes.
- Mediar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora d'aquests (p.e. en reunions, seminaris, taules redones o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen clarament estructurats, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.
- Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).
- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diversos punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis.

- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats d'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

Competències i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta; avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; meta comunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

2.4.6 Continguts lingüístics

La següent relació de continguts lingüístics comprèn els dos cursos del nivell C1 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1C1) s'introdueixen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2C1).

2.4.6.1 Gramàtica

Oració

- Fronting: canvi en l'ordre natural dels elements per a posar èmfasi.
- Inversió: alteració de l'estructura habitual de l'oració.
- Oracions declaratives:
 - Cleft sentences.
 - Oracions impersonals formades per subjecte + verb passiu + infinitiu de present o perfet.
 - Oracions amb there per a expressar existència.
 - El·lipsi del there d'existència i a vegades del verb to be; del pronom inicial + verb auxiliar (estil informal), especialment amb verbs de processos mentals ([I] hope he arrives soon.); de it / that (must be him); d'elements inicials en expressions comunes (Good thing I'm here).
- Oracions exclamatives:
 - What seguit de sintagma nominal.
 - How + sintagma adjectival, sintagma adverbial o proposició.
 - Dins d'oracions subordinades.
- Oracions interrogatives:
 - Emfàtiques: Wh questions amb -ever.
 - Preguntes de confirmació (echo questions).
 - Afegitons exclamatius.
 - Ús de la pregunta irregular amb how come? en estil informal.
- Oracions desideratives. Reforç i ampliació de wish / if only seguit d'infinitiu, could, could have + participi passat, would i passat perfet.
- Oracions coordinades. Ampliació de les oracions coordinades disjuntives i adversatives. Reforç i consolidació de les conjuncions coordinants: both ... and; either... or; neither...

nor. Elecció de diferents conjuncions segons la situació i grau de formalitat (and / besides / in addition / furthermore / what's more/on top of that).

- Iniciació a l'ús d'adjectius/adverbis + as / though + subjecte + verb en oracions emfàtiques amb inversió (Hard as he tried, he wasn't able to get the promotion).
- Subordinades substantives:
 - Oració substantiva d'infinitiu com a subjecte, objecte directe, atribut, aposició i complement d'un adjectiu.
 - Oració substantiva amb -ing com a subjecte, objecte directe, atribut i complement d'un adjectiu.
- Subordinades de relatiu:
 - Reforç de la diferència entre les oracions explicatives i les especificatives i d'oracions relatives amb where, when i why.
 - Ús de -ever en les oracions especificatives.
 - Posició de preposicions segons el grau de formalitat.
 - Oració amb which/what amb referència anafòrica o comment clause.
 - Reduïdes o el·líptiques.
- Subordinades d'estil indirecte:
 - Ampliació de verbs introductoris per a asseveracions, preguntes i respostes, i de verbs que representen característiques vocals i emocionals.
 - Verbs introductoris seguits de: that clause, objecte + that clause, infinitiu amb to, objecte + (not) infinitiu amb to, objecte + infinitiu amb to + complement, objecte + preposició + -ing.
- Expressió del temps:
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: as soon as, once, whenever, now that, the minute / moment that, by the time (that).
 - Ampliació de les conjuncions de temps menys freqüents que indiquen accions anteriors, simultànies o posteriors: as soon as, once, whenever, now that, the minute / moment that, by the time (that), whilst.
 - Correlació: hardly / scarcely... when / before; no sooner... than / when.
- Expressió de la causa i la conseqüència:
 - Reforç de so + adjectiu / adverbi + oració.
 - Reforç de such (+ adjectiu) + substantiu + oració (amb that).
 - Reforç de too + adjectiu (+ for + objecte) + oració d'infinitiu.
 - Ampliació de les oracions causals introduïdes amb as, seeing (that), since.
 - Ampliació de marcadors de conseqüència: therefore, as a result, consequently.
 - Ús de formes no personals per a expressar causa.
 - Ús de given that per a introduir una raó coneguda (estil formal): Given that you didn't want to go, you won't object to my not inviting you.
 - Ús de otherwise per a expressar el que pot tindre lloc si no es compleix una condició.
- Expressió de la finalitat. Reforç d'oracions introduïdes amb in order (not) to / that, so as (not) to, so (that).
- Expressió de la condició:

- Reforç de les condicionals mixtes i altres conjuncions en lloc de if : as long as, provided (that) / providing.
- Ampliació de l'expressió de condicions imaginàries amb what if, say, imagine.
- Inversió en condicionals: amb should (tipus 1), was / were + subjecte (tipus 2), auxiliar had + subjecte (tipus 3).
- Expressió de la comparació:
 - Reforç de as com a conjunció i like (preposició) usats com a conjunció en la parla informal.
 - Ampliació de la comparació amb as... as.
 - As if i as though per a introduir el segon element d'una comparació.
- Expressió de la concessió i l'oposició:
 - Reforç i ampliació del nivell anterior: although, even though, despite, still, whereas, while, nevertheless, conversely, etc.
 - Ús de no matter wh-, whatever / wherever / whoever, (and) yet, if + at least, instead, on the contrary.
- Reforç de la veu passiva:
 - Construccions complexes i menys freqüents: modals + infinitiu simple, modals + infinitiu perfet.
 - Infinitiu passiu i continu en oració passiva.
 - Oració passiva com a complement de preposicions.
 - Oracions passives impersonals (There are thought to be over 180 uncontacted tribes living in the Amazon region).
 - Have / get + objecte + participi de passat (They had their land stolen).
- Altres connectors de gramàtica textual. Ampliació de connectors per a estructurar, afegir, resumir, exemplificar, fer la transició d'un tema a un altre o introduir una ocurrència, reformular i expressar l'opinió d'altres.

Nom

- Plural de noms compostos.
- Consolidació del plural en préstecs amb un o dos plurals.
- Noms incomptables acabats en -s que requereixen el verb en singular o en plural.

Pronom

- Pronoms possessius: ús dels pronoms possessius com a subjecte i reforç del doble genitiu.
- Pronoms reflexius: ús emfàtic i la seua col·locació en frases.
- Pronoms demostratius: ús de that/those en estil formal en lloc de the one / ones.
- Pronoms personals:
 - Reforç de he/she per a referir-se a animals domèstics.
 - Reforç de she per a motos, cotxes, vaixells.
 - It en les cleft sentences amb funció emfàtica.
 - Reforç del it anticipatori quan l'objecte d'un verb és un infinitiu o una oració i el complement d'aquest siga un adjectiu: We found it boring to listen to him.

- We i you quan precedeixen immediatament noms.
- Ús de they, them, their per a referir-se, en estil més informal, a persones quan no es coneix el seu gènere (especialment darrere de paraules com person, anybody, someone, whoever, etc.).

Article

- Omissió en acrònims pronunciats com a paraula (UNESCO). Ús en acrònims pronunciats lletra a lletra: (the) UN.
- Ús de l'article indeterminat a per a fer referència a desconeguts.
- Reforç de l'ús de l'article determinat i indeterminat i la seua omisió.

Adjectiu

- Reforç i ampliació dels adjectius compostos, dels adjectius amb sufixos -ish i -y en contextos informals i de l'ús atributiu i predicatiu de certs adjectius.
- Canvi de significat de l'adjectiu en posició atributiva o predicativa.
- Consolidació de l'ordre de múltiples adjectius en posició atributiva d'opinió i qualitat.
- Reforç i ampliació de la modificació de l'adjectiu amb intensificadors i afeblidors graduables o no graduables.
- Collocations comunes d'adjectius modificats per adverbis.
- Reforç i ampliació del superlatiu absolut: Everyone in this village has been most kind.
- Reforç i ampliació de comparatius per a indicar increment gradual o paral·lel.
- Expressions idiomàtiques: safe and sound.
- Expressions idiomàtiques i comparació mitjançant l'ús d'adjectius: as pretty as a picture.
- Construccions absolutes: ús d'adjectius en oracions el·líptiques abans o després d'un substantiu/pronom: Warm, funny and generous, she was well-liked by all her students.
- Ús de superlatiu + substantiu + postmodificador (ever, possible): his best show ever.

Verb

- Formes d'expressió del present: will i won't seguits d'infinitiu per a descriure el comportament típic d'una persona.
- Formes d'expressió del passat: present simple amb verbs de comunicació i per a narrar en situacions d'informalitat.
- Ús de would per a costums en el passat i comportaments típics negatius.
- Contrast entre would i used to (verbs d'acció i estat).
- Expressió del passat en el futur amb will + infinitiu perfet.
- Expressió de futur: repàs i ampliació del futur continu i futur perfet, per a preguntar per plans i accions futures o per a deduir.
- Altres formes d'expressió del futur amb certs verbs o expressions (be about to, be due to, be bound to).

- Reforç de la veu passiva: subjecte + verb passiu + infinitiu / infinitiu perfet / infinitiu continu / infinitiu passiu (passive reporting). Ampliació de la veu passiva: ús impersonal amb it + forma passiva + that + verb.
- Repàs de get i have amb sentit causatiu i no causatiu.
- Manera subjuntiu:
 - Consolidació de l'ús del subjuntiu de passat amb valor hipotètic en condicions, desitjos, preferències i en l'expressió del penediment: if, I'd rather, I wish, if only, suppose.
 - Contrast d'estils: I wish he were/was not married.
 - Subjuntiu de present després de verbs, adjectius i noms que indiquen necessitat, pla o intenció en el futur.
 - Reconeixement del subjuntiu en expressions formulaiques.
- Manera imperativa: ús emfàtic de l'imperatiu amb inclusió del subjecte.
- Modalitat:
 - Reforç i consolidació de l'ús dels modals i de les expressions que els substitueixen en alguns temps verbals.
 - Significats i contrastos en el seu ús.
 - Modals seguits per diferents tipus d'infinitius (de perfet, continus, passius).
 - Ús d'estructures amb (un)likely, be bound to en oracions amb subjecte personal (She's bound to get the promotion).
 - Altres modals: dare i need com a verbs lèxics i com a verbs modals.
- Formes impersonals:
 - Infinitiu: infinitiu en la veu passiva, infinitiu amb adverbi intercalat (split infinitive), infinitius posposats com a subjecte de l'oració, ús dels verbs let, make, see, hear, feel, watch, notice i help en sentit passiu amb to.
 - Gerundi: ús del gerundi amb l'article i uns altres determinants, complementació del gerundi amb possessius i amb el genitiu 's / s ', contrast amb el pronom objecte seguit de gerundi. Verbs seguits de gerundi: repàs d'algunes estructures i el seu ús en sentit passiu després de need, require i want.
 - Participi: ús del participi en oracions passives, ús del participi perfet en oracions subordinades adverbials, oracions adverbials de participi.

Adverbi

- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració: inicial, central i final. Variació en la posició per a expressar èmfasi.
- Coexistència i posició en l'oració d'adverbis i complements circumstancials de freqüència, manera, lloc i temps, tenint en compte la seua extensió, així com la relació de significat entre oracions.
- Adverbis i locucions adverbials negatius al principi d'oració. Inversió de l'ordre subjecte-verb (hardly, rarely, seldom, scarcely, barely, under no circumstances).
- Intensificació de superlatius.
- Adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut.

- Adverbis que intensifiquen adjectius o adverbis per a expressar la subjectivitat, sentiments i intencions del parlant.

Preposició

- Altres preposicions i locucions prepositives (per, unlike, versus, out of, despite, owing to, because of, via, whereby).
- Locucions prepositives amb which i when en oracions de relatiu explicatives (in which case, at which point, as a result of which). Ordre de les preposicions en oracions passives.
- Preposicions posposades amb verbs (abide by, account for, comply with, refrain from, blame on, boast about, glance at), adjectius (hooked on, keen on, fond of, excited about) i substantius (dependence on, trust in, ban on, threat to).
- Locucions prepositives (with regard to, with a view to, by chance, for the time being, at the end / in the end, on behalf of, off the record, on a ...-ly basis).

2.4.6.2. Discurs

Adequació

- Marcadors en funció del text i registre. Repàs i ampliació dels diferents marcadors d'iniciació: formalismes, domini en l'ús de fórmules de salutació i comiat en cartes i textos formals, així com ús de marcadors d'introducció a un tema.
- Ampliació de diferents tipus de text (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasis en la producció de textos apropiats amb especial atenció a la importància d'utilitzar els exponents més adequats a l'interlocutor, la situació, el grau de formalitat i el propòsit de la comunicació.

Coherència i cohesió

- Repàs i ampliació de diferents tipus de marcadors d'estructuració: repàs d'ordenadors d'obertura, de continuació i de tancament tractats en nivells anteriors.
- Ordre marcat davant de l'ordre normal o no marcat dels elements de l'oració: ordre dels elements del grup nominal i de verbs amb dos objectes.
- Èmfasi o realç de la informació compartida i de la informació nova amb recursos gramaticals i lèxics.
- Ús de la inversió i ordre marcat en la subordinació, oracions cleft / pseudo-cleft i oracions introduïdes per with/without.
- Ampliació i consolidació de l'ús de procediments gramaticals de correferència: ús de demostratius, possessius, quantificadors, indefinits, pronoms personals, adverbis, expressions adverbials i altres expressions amb valor anafòric o catafòric (aforementioned, aforesaid, listed below, in such circumstances, the former, the latter, few / all / many such + nom).
- Ús de marcadors del discurs per a prendre, mantindre o cedir el torn de paraula.
- Ús de procediments lèxics tals com sinònims, hiperònims i hipònims per mitjà d'undels termes continguts en la definició.

- Ús de proformes lèxiques (the thing is, the question is...).
- Ús de les diferents formes d'el·lipsi.
- Marcadors en funció del text i del registre. Iniciació: formalismes, expressions formulaiques, consolidació de fórmules de salutació i comiat en cartes; introducció del tema o d'un altre nou. Estructuració: ordenadors d'obertura i de tancament i introductors de comentaris; digressió o reformulació, explicatius o rectificatius; distanciament i recapitulació.
- Consecució del domini dels temps verbals segons el context. Progressió en el temps, superposició d'esdeveniments, salt temporal i desplaçaments dels temps verbals.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal adequada a les relacions discursives i d'estils directe i indirecte.

2.4.6.3. Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Ampliació de collocations: thick accent.
- Binomis: peace and quiet.
- Noms d'animals segons el gènere.
- Consolidació de diferents tipus de partitius: animals (a pack of wolves) i objectes (a lump of coal).
- Substantius onomatopeics referits a animals (purr), objectes (click), colps (bang) i maneres de parlar (whisper).
- Domini d'una varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en les diferents situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a la llengua escrita. Vocabulari ampli i variat de les situacions i temes treballats: variants (formal/informal), estàndard i registres familiars o professionals.
- Consolidació dels sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades.
- Col·locacions d'ús freqüent (have one's say, bear something in mind, meet a deadline, sheer luck) i ampliació de col·locacions amb certs verbs (give, go, have, make, play, take).
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques i phrasal verbs (I have a bone to pick with you, but I don't feel like talking to you right now).
- Repàs i ampliació de proverbis (One rotten apple spoils the barrel).
- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades (to my mind, to the best of my knowledge, in a nutshell).
- Verbs amb una o dues partícules (put something down to) i expressions idiomàtiques amb aquest tipus de verbs (put something down to sour grapes).

Significat

- Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context: walk (stroll, saunter, wander).
- Camps semàntics (extravagant/generous, frugal/mean).

- Hiperònims/hipònims de vocabulari d'ús comú (social issues: isolation, loneliness, homelessness, gender inequality).
- Paraules antònimes usuals (strong-willed/weak-willed, strict/lenient).
- Paraules pròximes que poden suposar dificultat (comprehensive/comprehension).
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules.
- Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.
- Reconeixement del llenguatge figurat (as pleased as punch), de certs eufemismes o expressions de cortesia (to be in between jobs).
- Reconeixement d'expressions aliteratives (chit-chat, tell-tale) i de binomials (first and foremost).
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents (extravagant, sympathetic).

Formació de paraules

- Abreviació mitjançant escurçament (clipping) i mitjançant l'ús d'acrònims.
- Consolidació i reforç de la formació de paraules mitjançant la combinació de paraules (blending).
- Ampliació i domini de noms compostos.
- Ús d'interjeccions (Nonsense!, Blast!).
- Consolidació de sigles d'ús comú i acrònims tractats en nivells anteriors en contextos específics: militars, mèdics, de negocis (POW, CPR, CEO).

2.4.6.4. Pronunciació i ortografia

Pronunciació

- Consolidació de la correcta distinció i articulació dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat en els fonemes vocàlics; fonemes consonàntics a principi i final de paraula.
- Consolidació de diftongs: diferència entre diphthongal glides: /eɪ/, /aɪ/, /ɔɪ/, /əʊ/, /aʊ/ i centring diphthongs (/ɪə/, /εə/, /oə/). Combinació de diphthongal glides + /ə/: /eɪə/, /aɪə/, /ɔɪə/, /əʊə/, /aʊə/.
- Relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial. Glottal stop (butter, better, getting).
- Assimilació consonàntica.
- /w/ i /j/ intervocàlica en discurs ràpid.
- Consolidació dels processos propis de la llengua que presenten major dificultat en la pronunciació: consonant clusters; r final de paraula; so /ə/ en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari.
- Consolidació de l'entonació. Reforç i ampliació dels patrons característics de l'entonació: ascendents, descendents i mixtos. Entonació expressiva. Entonació per a les funcions comunicatives treballades en els diferents tipus d'oracions.

- Entonació descendent per a mostrar acord total (definite agreement) i ascendent per a expressar acord parcial (hesitant agreement). Entonació ascendent per a donar consell de manera no impositiva i ús de les formes febles dels modals must / məst/ o /məs/ i de should /ʃəd/.
- Síl·labes accentuades i no accentuades. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics: intrusive r.
- Consolidació de paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió: (rise/raise, breathe/breath). Homòfons (bear/bare, sweet/suite). Homògrafs tear/tear > /etə//tuə/; wind/wind > /wind//waɪnd/.

Ortografia

- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres (vegeu nivells anteriors): diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa amb diferents agrupacions de lletres.
- Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.
- Consolidació de l'ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes.
- Usos discursius dels diferents tipus de lletra (normal, cursiva, negreta, subratllat).
- Expressió de xifres i números: casos d'escriptura de les quantitats en xifres i en lletra.
- Insistència en la puntuació: presència i absència de punt en titulars i títols, quantitats, dates, etc.; coma en aclariments i incisos que no constitueixen la idea principal de la frase, en oracions de relatiu explicatives i després d'oració subordinada al començament de frase; absència de coma entre oracions coordinades excepte quan hi ha canvi de subjecte; ús de coma en enumeracions i seqüències d'esdeveniments, etc.; punt i coma per a separar dues frases estretament relacionades quant a significat; dos punts per a començar una enumeració o per a aclariments.
- Signes de puntuació menys freqüents: punts suspensius, cometes, parèntesis, claudàtors, dos punts, apòstrof, guió, ratlla.
- Signes d'Internet (@) i telèfons (#).

2.5. CURRÍCULUM NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic,

acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e., estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa

d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

2.5.1. Activitats de comprensió de textos orals

Objectius

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguem una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.
- Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en els quals es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb els quals no s'està familiaritzat, encara que no estiguen estructurats clarament i la relació entre les idees siga només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.
- Comprendre sense esforç, i apreciar en profunditat, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles i programes de televisió o ràdio que continguem una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciand al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i les implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, la qual cosa comporta reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Competències i continguts estratègics

Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i fonètic-fonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.5.2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per a transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Fer presentacions convincents davant de col·legues i experts, i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per a adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.
- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i desimbolent-se sense cap dificultat davant de qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.
- Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i desimbolent-se amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.
- Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant d'institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguen sorgir d'aquestes relacions.
- Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.
- Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es duen a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per a deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

Competències i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

Competències i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals d'aquestes funcions, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració,

afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per a expressar matisos subtils de significat.

2.5.3. Activitats de comprensió de textos escrits

Objectius

- Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els aspectes subtils i els que es poden derivar del contingut.
- Comprendre detalladament la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.
- Comprendre en profunditat i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e., actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p.e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciant-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.
- Comprendre en detall i en profunditat, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en els quals una gran part del missatge

s'expressa d'una manera indirecta o ambigua o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.

- Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.
- Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símils, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seues implicacions.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtileses i les implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, la qual cosa suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Competències i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb el fi d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

Competències i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; excusar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

2.5.4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

Objectius

- Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.
- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.

- Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en els quals es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; es descriuen els procediments de treball; es fa un tractament exhaustiu del tema; s'incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'inclouen i avaluen informació i fets detallats i es presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.
- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en els quals s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per a sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

Competències i continguts

Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

Competències i continguts estratègics

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per a elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

Competències i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- L'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- El temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- L'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- La modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- La manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- Estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- Relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

Competències i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

Competències i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

2.5.5. Activitats de mediació

Objectius

- Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.

- Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.
- Mediar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi
- Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant de manera fiable informació detallada i arguments complexos.
- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos estructuralment i conceptualment complexos, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics d'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es pugui els trets característics (p. e., estilístics, lèxics o de format).

Competències i continguts interculturals

Domini dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb total naturalitat i eficàcia: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta; avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; meta-comunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

2.5.6 Continguts lingüístics

La següent relació de continguts lingüístics comprèn els dos cursos del nivell C2 entenent que l'alumne haurà d'haver aconseguit els objectius que es descriuen en aquest nivell al final del segon curs. Per a això, durant el primer curs (1C2) s'introdueixen progressivament els continguts descrits, que es van ampliant i consolidant durant el segon curs (2C2).

2.5.6.1 Gramàtica

Oració

- Reforç i ampliació de continguts impartits en nivells anteriors. Oració subordinada inserida dins d'una altra subordinada. Fronting: canvi en l'ordre natural dels elements per a donar èmfasi. Inversió: reforç i ampliació del seu ús. Alteració de l'estructura habitual de l'oració. Nominalització: ús d'un grup nominal en lloc d'un o més verbs o sintagmes adjectivals. Oracions declaratives. Reforç de les cleft sentences i de les oracions impersonals i oracions amb there (existència). Ampliació de l'el·lipsi del there existencial i a vegades del verb to be; del pronom I inicial / I inicial + verb auxiliar (estil informal), especialment amb verbs de processos mentals (think, reckon, hope, like...); de it / that; d'elements inicials en expressions comunes; negació emfàtica amb whatever i whatsoever.
- Oracions exclamatives. Reforç de what seguit de sintagma nominal i en oracions subordinades. Ampliació de:
 - How + proposició; how + adverbí + proposició.
 - Afegitons exclamatius.
 - Exclamacions en subjuntiu.
 - Oracions amb estructura d'oració interrogativa afirmativa i negativa.
 - So en respostes exclamatives davant del subjecte + to be o verb auxiliar o modal.
- Oracions interrogatives. Reforç de l'ús de la pregunta irregular amb how come? En estil informal.
- Ampliació d'oracions interrogatives emfàtiques: wh- questions amb - ever / on earth per a mostrar sorpresa o molèstia, preguntes de continuïtat o de resposta per a mostrar interès, preguntes eco, el·lipsi, tag questions i preguntes retòriques.
- Oracions imperatives. Ampliació de l'imperatiu:
 - Amb pronom indefinit, everybody/somebody, etc. en la parla informal.
 - El·lipsi del verb.
 - Respostes curtes imperatives amb el verb to do sense un altre verb.
 - Amb pronom de subjecte afirmatiu i negatiu per a emfatitzar.
 - Ordres precedides d'un adverbí.
- Oracions desideratives. Reforç de wish / if only seguit de:
 - Infinitiu com a equivalent formal de want.
 - Could.
 - Could have + past participle.
 - Would per a expressar el desig que algú canvie el seu comportament.
 - Past perfect.
- Oracions coordinades. Reforç de les oracions coordinades disjuntives i adversatives.
- Subordinades substantives. Ampliació de l'oració substantiva introduïda per that en funció de subjecte (That the exam has been called off has relieved the students) i aposició (Your excuse, that they probably wouldn't accept, was unnecessary); d'oracions apositives amb substantius abstractes com fact, proposition, reply, remark, answer, evidence, etc.; de l'oració d'infinitiu amb for + subjecte en l'oració d'infinitiu; de l'oració amb -ing.

- Subordinades de relatiu. Reforç i ampliació de continguts referenciats en nivells anteriors. Ampliació de l'adverbi relatiu *whereby*. Reduced relative clauses amb participi i infinitiu amb *to* (*Homeowners living close to the main road are in favour of a bypass*).
- Subordinades d'estil indirecte. Ampliació de verbs introductoris per a asseveracions, preguntes i respostes i de verbs que representen característiques vocals i emocionals, així com de verbs amb prefix (*blurt out, reel off, spell out*).
- Expressió de la causa i la conseqüència. Ampliació de les oracions causals introduïdes per: *in that, insofar as, with* (informal) i *for* (només formal). Ampliació de marcadors de conseqüència: *somehow* (for some reason or other), *thus, hence, accordingly, in the light of this*.
- Expressió de la finalitat. Reforç i ampliació d'oracions introduïdes amb *for fear (that); in case; lest* (formal/ arcaic); *with a view to + -ing*; (propòsit negatiu) *prevent + nom / pronom (+ from) + -ing*.
- Expressió de la condició. Reforç de les següents estructures:
 - Inversió en oracions condicionals (expressió de condicions imaginàries amb *what if, say, imagine*).
 - Condicionals mixtes.
 - Ús de *should, were to, happen to, if it were not for, if it hadn't been for* per a expressar una cosa poc probable.
 - Estructures amb inversió verb + subjecte.
 - Omissió de *if* (*Were it not for his help, I wouldn't have got that job*).
 - Ampliació d'expressions de condició amb un nombre creixent de conjuncions alternatives i condició implícita: *in the event that, otherwise, on condition that, so long as*.
- Condicionals retòriques:
 - Ús de *will / would* en la subordinada amb *if* per a expressar una petició cortesa.
 - Condicionals tipus 3 amb locucions prepositives i formes no personals en lloc de *if*.
 - *Whether or not* per a introduir condicions alternatives en estil formal.
 - Expressions habituals amb *if*: *if I may say so...*
 - Ús de *shall* en la proposició principal per a parlar de conseqüències inevitables.
 - Ús de *will* i *would* per a expressar cortesia o èmfasi.
- Expressió de la comparació. Reforç del nivell anterior. *So + adjectiu + a + substantiu* (*He expected nothing from so mean a man*). *As if* seguit d'oració en forma no personal. Ordre de *as / not as / not so + adjectiu + a/an + substantiu + as* (*It was as wonderful a party as anyone could ever think of*). Posició inicial de l'oració amb *as* correlativa amb oració introduïda per *so* (*As a mother loves her child, so she loved him*). Posició inicial de l'oració amb *as*, correlativa o no, amb oració introduïda per *so* per a expressar tendència.
- Expressió de la concessió i l'oposició. Reforç i ampliació del nivell anterior. Ús de *still, mind you, all the same, anyhow, anyway* en estil informal:
 - *Admittedly, albeit, notwithstanding, whilst*.
 - *Whatever / wherever / whoever + it may be / seem*.
 - Altres expressions i estructures: *Try as they might / However hard they tried / Hard as they tried / Much as they tried, they were unable to save the patient*.

- Reforç i ampliació de les conjuncions coordinants: ús de nor seguit d'inversió després d'oracions negatives (He wasn't doing any physical exercise at that time, nor did he want to go on diet).
- Consolidació de l'ús de so seguit d'inversió després d'oracions positives amb els diferents auxiliars (I can translate this into Spanish, but so can you!).
- Ús de yet en oracions en les quals s'introdueix una idea que contrasta amb l'anterior i proporciona informació inesperada (She said he didn't like having pets at home. And yet, she asked him to adopt a stray dog).
- Reforç i ampliació de les alternatives menys freqüents i més formals en subordinades: temporals amb while i whilst; concessives amb while i whilst, adjectius/adverbis + as/though + subjecte + verb en oracions amb inversió emfàtiques (Hard as he tried, he wasn't able to pass the exam); despite / in spite of + subjecte (objecte/possessiu/genitiu) + -ing.
- Ús de in that en context formal, si hi haguera una expansió temàtica i una explicació en profunditat d'una idea (It is well known that having scanners at airports can be of great help to identify terrorists, in that they know it can be difficult for them to hide any weapon).
- Veu passiva. Reforç de les següents estructures:
 - Construccions complexes i menys freqüents: modals + infinitiu simple, modals + infinitiu perfet.
 - Infinitiu passiu i continu en oració passiva.
 - Oració passiva com a complement de preposicions.
 - Oracions passives impersonals (There are thought to be over 180 uncontacted tribes living in the Amazon region).
 - Have / get + objecte + participi de passat (They had their land stolen)
- Altres connectors de gramàtica textual. Consolidació de l'el·lipsi d'elements de l'oració en oracions de participi, oracions sense verb, sintagmes adjectius posposats. Ampliació de connectors per a expressar preferència (oracions introduïdes per rather / sooner than + infinitiu sense to) i per a nomenar/explicar alguna cosa (notably, namely).

Nom

- Reforç de la formació de substantius per prefixació i sufixació.
- Ampliació de binomis: part and parcel, safe and sound.
- Ampliació de collocations: staggeringly expensive, keenly priced.
- Ampliació de substantius onomatopèics referits a animals (squeak), objectes (buzz), colps (clash) i maneres de parlar (groan).
- Plural de noms compostos.
- Consolidació del plural en préstecs: curriculum/curricula.
- Noms incomptables emprats com a comptables amb canvis de significat: Out of all his friendships, Tom valued Peter's the most.
- Consolidació de diferents tipus de partitius: animals (pod of dolphins, troop of kangaroos), persones (gang of teenagers) i objectes (deck of cards).

- Consolidació i reforç de la formació de paraules mitjançant la combinació de paraules (blending): glamping
- Ampliació de l'abreujament mitjançant escurçament (clipping): mike, celebs I mitjançant l'ús d'acrònims: btw = by the way.
- Ampliació de paraules amb dos plurals: millennia/millenniums.
- Reforç de noms d'animals segons el gènere: horse/mare.

Pronom

- Pronoms possessius. Revisió dels usos dels pronoms possessius com a subjecte I complement de l'oració (Hers wasn't the best attitude to adopt), en estructures sintàctiques especials com a postmodificador de substantius amb la preposició of (This is Sam, a friend of hers) i en expressions amb càrrega emocional (Oh my God! I can't stand that friend of yours).
- Revisió de l'ús enfàtic i col·locació dels pronoms reflexius: I myself wouldn't know how to react to what he said.
- Consolidació en l'ús opcional del pronom reflexiu per a transmetre èmfasi: I could never love anyone but you / anyone but yourself.
- Ús de as for myself com a marcador del discurs per a introduir una opinió personal.
- Consolidació i ús de pronoms recíprocs i la diferència entre each other i one another.
- One en registre formal com a impersonal: One has to think twice before speaking.
- Either / neither + verb en singular en contrast amb either of / neither of + plural (+ verb singular o menys formal amb verb en plural): either is able to; either of the students is / are able to.
- Many are the + nom, a lot / much com a subjecte de l'oració per a presentar el rema: Much has been already said regarding this issue. Revisió dels compostos amb -ever: whenever, whatever, whoever.

Article

- Reforç i ampliació de l'article determinat i indeterminat i la seua omisió. Ús en acrònims pronunciats lletra a lletra (the UK) i omisió en acrònims pronunciats com a paraula (NATO).
- Ús especial de l'article the per a fer referència a expressions de mesura que comencen amb by: You can pay the bills either by the week or by the month.
- Ús de l'article the precedit de preposició per a parlar de colps, dolors, etc. en parts del cos: I hurt myself in the leg.
- Reforç de l'ús de l'article indeterminat a per a fer referència a desconeguts: A Mr Smith is calling you right now.
- Ús de some en lloc d'article indeterminat a per a referir-se a una persona o cosa en particular, sense especificar exactament quina.

Adjectiu

- Reforç i ampliació dels adjectius compostos: well-spoken, two-faced.

- Reforç i ampliació de l'ús atributiu i predicatiu de certs adjectius: the opposite result / the street opposite.
- Repàs i ampliació de collocations comunes d'adjectius modificats per adverbis: painfully slow.
- Reforç i ampliació del superlatiu absolut: Everyone in this village has been most kind.
- Ús dels superlatius tipus the slightest i the faintest + substantiu per a expressar quantitats mínimes: He didn't have the faintest notion of engineering.
- Ús de very per a èmfasi amb superlatius o amb first, last i next: That was your very last opportunity to pass the exam.
- Amplificació d'expressions idiomàtiques i comparació mitjançant l'ús d'adjectius: as thin as a rake.
- Ús d'estructures amb as...as i so... that en estructures comparatives: The reduction in the price of the hotels did not attract as large a number of tourists as they had foreseen.
- Ús de no i not any + comparatiu per a limitar l'escala de la comparació: I am not any hungrier than you are.
- Ús de not that much + comparatiu: He wasn't that much faster than me.
- Ús de all, any i none the + comparatiu amb el significat de "fins i tot més": If your students attend the conference, all the better.

Verb

- Temps: revisió dels usos comuns dels temps verbals de nivells anteriors. Consolidació dels usos especials dels diferents temps verbals passats, presents i futurs.
- Formes per a expressar present: revisió de will i won't seguits d'infinitiu per a parlar del comportament típic d'una persona: He will argue he has no car to make sure if he can borrow ours.
- Formes per a expressar el temps present: ús del present continu com a recurs per a atenuar precís i afirmacions: It's vital for me, so I'm begging you to explain it to me.
- Formes per a expressar present: ús del present continu en narracions per a aconseguir major dramatització canviant del present històric al continu.
- Formes per a expressar passat: ús del present perfect continuous després de not only i inversió com a recurs per a emfatitzar.
- Formes per a expressar passat: past perfect simple i continuous en combinació amb diferents adverbis i estructures sintàctiques, amb inversió i sense: Had I been going out with her, you'd have been the first person to be informed.
- Expressió de futur: ús del futur perfect simple en oracions interrogatives i futur perfect continu per a especular sobre una situació present: You look tired, I guess you'll have been overworking lately.
- Mode subjuntiu. Ús en expressions idiomàtiques i amb may al començament d'oració: Bless you!; Be that as it may.
- Reforç i ampliació de l'ús del mode subjuntiu després de verbs com propose, insist, urge, request, advise, etc. + that: He insisted that the exam be put off.

- Reforç i ampliació de l'ús del mode subjuntiu després d'adjectius + that: Is it necessary that we learn everything by heart?
- Mode imperatiu: consolidació i ús de l'imperatiu en situacions considerades com a negatives, que apel·len l'interlocutor (Don't you dare shout at me again!) o referides a la tercera persona singular o plural (Make them understand the situation, only like that they'll understand!).
- Modalitat. Consolidació dels significats i contrastos en els seus diferents usos i dels diferents tipus d'infinitius, el significat dels quals completen: de perfet, continu i passius (We should have been informed about the strike in advance in order to cancel my trip).
- Reforç de modals empleats per a expressar deduccions: certesa i impossibilitat: can't / must(n't) i have to have + participi.
- Expressions alternatives a verbs modals: to be required to, to be to, to be under no obligation to.
- Estructures negatives amb el verb to be amb significat modal (certain, likely, obliged, bound not to...).
- Formes impersonals: gerundi. Consolidació i domini en l'ús del gerundi amb l'article i uns altres determinants (The repairing of our central heating is going to take more time than expected), com a complement amb possessius i genitiu saxó (They didn't care my not attending their conference) i en l'ús de l'alternativa informal del pronom objecte seguit de gerundi (I was totally shocked at him appearing on the news).
- Formes impersonals: participi. Consolidació i domini en els usos del participi apresos en nivells anteriors.
- Participi com a equivalent d'una oració passiva (kept in captivity, that sparrow will die sooner or later), com a alternativa a una oració condicional (Given the case, I would accept that offer), com a equivalent a una oració de relatiu (The people arrested were taken to court), així com després de conjuncions (When cleaned, it seems totally different).
- Formes impersonals: infinitiu. Reforç i ampliació dels diferents usos de l'infinitiu: to be to + infinitiu (You are to come on Friday).
- Ús de l'infinitiu passiu i perfet (To have have been promoted would have meant his effort be recognised).
- Ús de l'infinitiu en determinades estructures comparatives i condicionals (so + adjectiu + as to + infinitiu, as if + infinitiu, if I were to / were I to + infinitiu).

Adverbi

- Reforç i consolidació de totes les classes d'adverbis i locucions treballades en cicles anteriors.
- Formació d'adverbis amb terminacions com -wards, -wise.
- Reforç i ampliació de l'adverbi davant del verb en l'oració amb l'objectiu del parlant d'expressar distància respecte del que s'afirma (At the time of the murder, the suspect was allegedly at home).
- Consolidació de l'ús d'adverbis que intensifiquen adjectius en grau absolut (utterly tired), així com dels adverbis que intensifiquen adjectius o adverbis que expressen la

subjectivitat, sentiments i intencions del parlant (Unfortunately nothing can be done to solve the problem).

- Inversió de l'adverbi en posició inicial (There comes our train).
- Reforç i ampliació de la posició de l'adverbi en l'oració.
- Reforç d'adverbis per a modificar adjectius, comparatius i superlatius, pronoms i determinants i altres adverbis. Modificacions de pronoms i determinants (roughly).
- Ordre de rather en estructures amb article i adjectiu (He had a rather logical explanation / he had rather a logical explanation).

Preposició

- Les seues funcions i posició: repàs de continguts impartits en nivells anteriors.
- With + subjecte + -ing per a explicar causa (With the baby crying the whole day I couldn't find time to finish my essay).
- Ampliació de les locucions preposicionals: for the sake of, in accordance with, in compliance with, in all likelihood, beyond belief).
- Ampliació de preposicions dependents de verbs preposicionals (do away with).
- Reforç de preposicions seguides d'adjectius i substantius (packed with, hint of).

2.5.6.2. Discurs

Adequació

- Marcadors en funció de text i registre. Repàs i ampliació dels diferents marcadors d'iniciació: formalismes, domini en l'ús de fórmules de salutació i comiat en cartes i textos formals, així com ús de marcadors d'introducció a un tema. Repàs i ampliació de diferents tipus de marcadors d'estructuració: repàs d'ordenadors d'obertura, de continuació i de tancament tractats en nivells anteriors.
- Repàs i pràctica amb marcadors de reformulació: explicatius o rectificatius (that is to say), de distanciament i recapitulatius (it all comes down to).
- Repàs de diferents tipus de text (tant en compressió com en expressió) de diferents registres i èmfasi en la producció de textos apropiats amb especial atenció a la importància d'utilitzar els exponents més adequats a l'interlocutor, la situació, el grau de formalitat i el propòsit de la comunicació.

Coherència i cohesió

- Domini en la capacitat d'alternar l'ús d'un nombre creixent de procediments gramaticals de correferència: demostratius, possessius, quantificadors, indefinits, pronoms personals, adverbis, expressions adverbials i altres expressions amb valor anafòric o catafòric tractats en nivells anteriors, atesa la selecció i organització de les diferents parts del discurs.
- Repàs i consolidació de marcadors del discurs per a prendre, mantindre o cedir el torn de paraula.
- Repàs i reforç d'ús de procediments lèxics tals com sinònims, hiperònims i hipònims per mitjà d'un dels termes continguts en la definició.

- Repàs i ús de proformes lèxiques (the thing is, the question is...).
- Domini en l'ús de les diferents formes d'el·lipsi impartides en nivells anteriors: de subjecte o verb auxiliar amb and, or, but, though (I reckon I promised I'd take care of the dog, but I didn't, I couldn't).
- Ús de to en lloc d'infinitiu complet (She asked me to help her but I refused to).
- Ús de paraules o frases en substitució d'unes altres: one, so, do, neither, nor (She says she won't come to work on Thursday. Neither will I).
- Consecució del domini en l'ús dels temps verbals segons context. Progressió en el temps, superposició d'esdeveniments, salt temporal i desplaçaments dels temps verbals.
- Reforç i consolidació d'una àmplia varietat de connectors ja reforçats en nivells anteriors per a relacionar parts del discurs.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs (present, passat o futur) i de gènere.
- Concordança verbal i nominal adequada a les relacions discursives.

2.5.6.3. Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Domini d'una varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en les diferents situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a la llengua escrita. Vocabulari ampli i variat de les situacions i temes treballats: variants (formal/informal), estàndard i registres familiars o professionals.
- Ús i coneixement de varietats històriques i formes arcaiques (thee).
- Consolidació dels sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades.
- Ampliació de col·locacions d'ús freqüent amb certs verbs (give, go, make, take).
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques i phrasal verbs (I have kittens today, so I do not feel like talking to you right now).
- Repàs i ampliació de proverbis (It was the last straw).

Significat

- Ampliació i consolidació de paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context (walk, stroll, stagger, waddle, crawl, sneak...).
- Paraules pròximes que poden produir dificultat (loathe / loathe).
- Reconeixement i ampliació dels falsos amics i interferències lèxiques freqüents.
- Consolidació en el reconeixement del llenguatge figurat, de certs eufemismes i expressions de cortesia.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent
- Reconeixement i ampliació del lèxic periodístic (blast).
- Ampliació d'hiperònims/hipònims del vocabulari més freqüent i específic.
- Reconeixement de la terminologia i abreviatures en diccionaris.

Formació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició. Consolidació dels processos de derivació amb prefixos i sufixos dels nivells anteriors.
- Ampliació i domini de noms compostos.
- Ús d'interjeccions (Gosh!).
- Consolidació de sigles d'ús comú i acrònims vistos en nivells anteriors.

2.5.6.4. Pronunciació i ortografia

Pronunciació

- Consolidació i insistència en la correcta distinció i articulació de fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció especial als fenòmens que presenten major dificultat: quantitat i qualitat en els fonemes vocàlics, fonemes consonàntics al principi i final de paraula. Relaxació articulatòria en el llenguatge familiar i col·loquial.
- Consolidació i reforç de l'assimilació consonàntica: progressiva (it's) i regressiva (I miss you).
- Consolidació i insistència en els processos propis de la llengua que presenten major dificultat en la pronunciació: consonant clusters, r al final de paraula, el so de la vocal schwa en síl·labes àtones i en formes àtones d'articles, pronoms, preposicions, conjuncions i verbs auxiliars i modals.
- Consolidació de la correspondència entre fonemes i lletres/signes. Reconeixement de la representació fonètica en el diccionari. Repàs de la pronunciació de les grafies tractades en nivells anteriors que presenten major dificultat per al parlant.
- Aprofundiment en les síl·labes accentuades i no accentuades. Reconeixement i producció dels fenòmens més característics: intrusive r (Cuba is).
- Consolidació i reforç de paraules amb doble pronunciació: often.
- Consolidació i domini de /w/ i /j/ intervocàlica en discurs ràpid.
- Reforç dels grafemes muts: mb, mn, gh, l, ps, r, h i w (plumber, damn, mnemonic, high, calm, psychology, heir, lawn).
- Reforç de l'elisió en posició inicial (I'm), en posició mitjana (asked) i en posició final (and).
- Reforç de l palatal o clara precedida de vocals (let, lips) i la l velar o fosca que s'usa sempre que segueixca a vocal, quan precedisca a una altra consonant o bé al final de paraula (ball, milk).
- Reforç i consolidació de paraules amb grafies similars la pronunciació diferent de les quals produeix confusió (bear/beer). Homòfons (pray/prey) i homògrafs.

Ortografia

- Domini en la correspondència entre fonemes i lletres (vegeu nivells anteriors): diferents patrons d'agrupació de lletres. Insistència en els casos en els quals una mateixa agrupació de lletres es correspon amb diferents fonemes i en els casos en què un mateix fonema es representa mitjançant diferents agrupacions de lletres (homòfons i homògrafs). Reduplicació de consonants finals o inclusió d'altres lletres en afegir sufixos.

- Domini de l'ortografia de paraules estrangeres. Accent gràfic en préstecs d'altres idiomes (entrée).
- Consolidació i ampliació de les diferències ortogràfiques entre les varietats més freqüents de l'anglès.
- Consolidació en l'expressió de xifres i nombres: casos d'escriptura de les quantitats en xifra i casos d'escriptura en lletra.
- Consolidació dels signes de puntuació menys freqüents: punts suspensius, cometes, dos punts, guió, ratlla i claudàtor.
- Divisió sil·làbica de la paraula en els finals de línia: ús del guió.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

Enguany les classes començaran el dia 24 de setembre i finalitzaran el dia 31 de maig i el curs acadèmic constarà d'un total de 120 hores lectives per a cada nivell.

Tenint açò en compte i amb l'objectiu de cobrir tots els continguts i assolir tots els objectius corresponents a cadascun dels nivells, les unitats didàctiques quedaran distribuïdes generalment de la següent manera:

- **1er quadrimestre** (setembre-gener) - de la unitat 1 a la 5/6 depenent de les unitats contingudes en el mètode triat.
- **2n quadrimestre** (febrer-maig)- de la unitat 6/7 a la 10/12

No obstant això, cada professor/a ha de tenir en compte les característiques i necessitats del seu alumnat i podrà fer les adaptacions que considere adients. A final de curs, aquestes modificacions, quedaran reflectides en la memòria del departament.

Al llarg del curs es duran a terme reunions de coordinació per cursos i nivells per fer un seguiment entre el professorat de la distribució, temporització i consecució dels continguts i objectius a assolir.

4. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

L'enfocament per a l'ensenyament i aprenentatge de l'idioma serà un enfocament comunicatiu i orientat a l'acció. Així doncs es considera als aprenents de llengües com a membres d'una societat que tenen unes tasques a complir -que no només estan relacionades amb el llenguatge- en unes circumstàncies i en un entorn determinats i en un camp d'acció concret. No és suficient amb realitzar actes de parla aïllats, sinó que cal que aquests s'insereixin en un context social més ampli en una tasca, per tal que adquirisquen un sentit ple. S'haurà d'aplicar una metodologia que proporcione a l'alumne les competències i destreses necessàries per tal de dur a terme aquestes tasques amb eficàcia. Això vol dir que els distints tipus de competència consignats es presentaran a l'alumne de forma integrada dins de les tasques comunicatives de comprensió, expressió, interacció, mediació o diferents combinacions d'aquestes.

Pel que fa a competències més generals, es pot assumir que l'alumne d'ensenyaments especialitzats posseeix el coneixement general del món, que precisa tant per a l'aprenentatge com per a la comunicació. No obstant, el desenvolupament de les habilitats socioculturals requereix un coneixement de les cultures associades amb els idiomes objecte d'estudi, que es possible que l'alumne no tinga i que hauria d'adquirir mitjançant tasques en les que s'utilitzen materials autèntics i adaptats a cadascun dels nivells, que li permetin entrar en contacte directe amb els usos i característiques de les cultures en qüestió.

D'altra banda, la competència d'aprendre a aprendre, encaminada a potenciar en l'alumne la seva capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés del que ha de fer-se responsable. Així doncs, s'haurà de desenvolupar en l'alumne estratègies d'aprenentatge que siguin adequades per a l'auto formació, així com actituds positives cap al procés d'ensenyament-aprenentatge. S'ha de transmetre i fer entendre a l'alumne la gran importància d'aquest apartat en l'aprenentatge d'una llengua, ja que un bon establiment d'aquestes estratègies servirà com a base per al futur aprenentatge de l'idioma.

En aquest context, en el que les tasques i les activitats relacionades amb elles es centren en l'alumne i en la seva actuació, el paper del professor serà el de presentador, impulsor i avaluador de la activitat. Aquest valorarà l'ús adequat de l'idioma per damunt del coneixement del sistema teòric d'aquest i de la mera correcció formal. S'haurà de tindre en compte que els errors dels alumnes son inevitables, que han d'acceptar-se com a producte de la interllengua de transició, i per tant no han de tenir-se en compte excepte quan aquests siguin sistemàtics o interfereixen en la comunicació. Això no lleva, que es faci un anàlisi d'aquestes errades amb l'objectiu que l'alumne reflexione sobre la seva actuació i la millore.

Les classes s'impartiran en l'idioma objecte d'estudi per tal de garantir una major exposició directa a aquest, en la mesura de lo possible en el nivell A2 i íntegrament a partir del nivell B1 en endavant. A més l'organització de les classes intentarà afavorir la comunicació amb l'alumnat i entre aquest. Amb tal objecte, es proposaran diferents activitats en les que es promogui la dinàmica de grups. Per tal d'aconseguir això, és important que l'ambient de classe afavoreixi dita comunicació i que es cree un clima de col·laboració, empatia, respecte i interès. Els mitjans, mètodes i materials que s'utilitzen seran els més propers possible a aquells que l'alumnat pugui trobar-se en el curs de la seva experiència directa amb l'idioma d'estudi i es seleccionaran en funció de la seva idoneïtat per tal d'assolir els objectius establerts.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

L'aprenentatge i la pràctica d'aquestes estratègies contribuiran al desenvolupament de l'autonomia i l'autoaprenentatge de la llengua per part de l'alumne, la qual cosa és un dels objectius generals per a cadascun dels nivells.

Estratègies de comprensió oral i escrita

- Identificar el tipus de text o discurs oral o escrit, adaptant la seua comprensió a eixa tipologia.

- Predir i realitzar hipòtesis respecte al contingut d'un text oral o escrit basant-se en el seu coneixement del tema, y en el context (emissor, destinatari, situació, elements paralingüístics, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics i temàtics adequats al nivell (ús de diccionari o gramàtica, obtindre ajuda, etc.)
- Desenvolupar la capacitat per a entendre globalment, sense necessitat d'entendre cadascú dels elements.
- Deducir i fer hipòtesis sobre el significat de paraules o frases mitjançant el context, l'anàlisi de l'estructura i forma del coneixement d'altres llengües.
- Distingir entre idees principals i secundàries d'un text.
- Utilitzar ferramentes com el subratllat o la presa de notes per a aconseguir una millor comprensió del contingut i estructura del text.

Estratègies d'interacció oral i escrita

- Seleccionar el esquema d'interacció oral (p.e. model de diàleg situacional) o de tipus de text escrit (p.e. carta formal o informal) adequats a la tasca.
- Resoldre de forma bàsica dubtes i bloquejos en la comunicació, guanyant temps per a pensar, dirigint la comunicació cap a un altre tema Cooperar amb l'interlocutor per a facilitar la comprensió mútua, demanant o facilitant ajuda o clarificació quan siga necessari.
- Definir o parafrasejar un mot o expressió.
- Usar sinònims o antònims.
- Ajustar el missatge.
- Convidar a un altra persona a participar en l'intercanvi comunicatiu.
- Sol·licitar la clarificació del missatge.
- Usar el llenguatge corporal pertinent (gestos, expressions facials, postures, etc.)
- Usar so extralingüístic i qualitats prosòdiques convencionals.

El professorat facilitarà la pràctica d'aquestes estratègies detectant les necessitats específiques d'aprenentatge dels alumnes, reflexionant amb ells sobre l'ús correcte de la llengua, i propiciant la comunicació, oral o escrita, en situacions o contextos pròpies de la vida quotidiana.

5. Avaluació

L'avaluació dels alumnes es realitzarà segons es disposa a l'**Ordre del 14 de juny de 2022** per la qual es regula l'avaluació i promoció dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana. Així doncs, es considerarà que l'alumne ha adquirit les competències pròpies de cada nivell quan haja aconseguit els objectius generals i específics en cada una de les diferents destreses. Aquesta informació s'obindrà mitjançant els diferents criteris d'avaluació corresponents a cada nivell i destresa.

A continuació passem a detallar els criteris i el procés d'avaluació en els següents apartats:

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

Cursos no conduents a la prova de certificació

A partir del curs 2022-2023, s'aplica l'Orde 34/2022, de 14 de juny, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

En quant als requisits per a promocionar de curs, segons la normativa:

En els **cursos curriculars no conduents a la prova de certificació**, per a obtindre la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de calcular la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».

En la convocatòria extraordinària, l'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% en la convocatòria ordinària. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o alumna no s'haja presentat a alguna activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, se li guardarà la nota de la convocatòria ordinària d'aquestes activitats per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

Pel que fa a l'avaluació final de l'alumnat oficial del curs curricular que condueix a la certificació del **nivell A2** la resolució diu el següent:

En l'avaluació del curs de l'alumnat oficial del curs curricular conduent a la certificació del nivell A2, per a obtindre la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65% en la convocatòria ordinària. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua o prova final, es farà constar la qualificació de «no presentat».

En la convocatòria extraordinària, l'alumnat «no apte» en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%. En el cas que en la convocatòria extraordinària l'alumne o l'alumna no s'haja presentat a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li

guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

L'alumnat que haja superat tots els cursos del nivell bàsic A2 a través d'avaluació contínua o prova final organitzada pel departament didàctic corresponent de cada escola oficial d'idiomes promociona al primer curs del nivell intermedi B1. La superació d'aquest nivell dona dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic A2.

Així doncs, la COCOPE ha acordat que al llarg del curs el professor arreplegarà notes de totes les destreses en un mínim de dos ocasions, per al que podrà valdre's de qualsevol activitat o tasca realitzada a classe (tests, intervencions formals, presentacions orals, activitats realitzades a classe, exercicis escrits, participació en classe, llibres de lectura, etc.) Aquesta arreplegada de notes s'haurà de fer en diferents dates que puguen permetre al professor veure l'evolució de l'alumne (avaluació contínua), al qual s'informarà del seu progrés mitjançant una reunió informal a l'aula o, quan no siga possible, un correu electrònic. De tota manera, l'alumnat podrà consultar les seues qualificacions en un mínim de dos vegades al llarg del curs a *Webfamília*: després del 31 de gener, quan es publicaran els resultats del primer semestre, i després del 30 de maig, quan es publicaran els resultats de l'avaluació ordinària. D'aquesta manera, les qualificacions de la convocatòria ordinària seran el resultat de l'avaluació contínua o de progrés, tenint en compte que l'última presa de notes tindrà lloc entre el 22 i el 29 de maig de 2025.

La convocatòria extraordinària es realitzarà mitjançant una prova final o d'aprofitament entre el 23 i el 30 de juny de 2025.

Cursos conduents a la prova de certificació

D'acord amb allò disposat a l' ORDRE 34/2022, de 14 de juny, de la conselleria d'Educació, Cultura i Esport, l'avaluació final de l'alumnat oficial en els cursos curriculars conduents a la prova unificada de certificació dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 serà així:

1. En l'avaluació dels cursos curriculars conduents a la prova de certificació dels nivells B1, B2, C1 i C2, per a obtindre la qualificació final d'«apte» i promocionar al curs següent, cal superar, mitjançant avaluació contínua, totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de fer la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de «no presentat».

2. La superació de l'avaluació d'aprofitament en els cursos curriculars conduents a la prova de certificació permet a l'alumnat promocionar al primer curs de B2, C1 o C2 sense l'obtenció del certificat del nivell, que només s'obtéindrà mitjançant la superació de la prova de certificació.

No obstant això, els alumnes que es presenten a les proves PUC, seran avaluats de la següent manera:

- L'alumnat que haja obtingut la qualificació de «no apte/no apta» en la convocatòria ordinària de la prova de certificació podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% de la puntuació. En el cas que l'alumnat no s'haja presentat en la convocatòria extraordinària a una activitat de llengua amb una puntuació del 50% o superior, i inferior al 65%, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de «no presentat». En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.
- La qualificació final de la prova de certificació serà el resultat del càlcul de la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un nombre entre zero i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i, en cas d'equidistància, a la superior.
- En el cas de l'alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar la qualificació de “no presentat /no presentada” en la part de la prova, i l'expressió “no apte/no apta” en la qualificació final.
- L'alumnat no apte a la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%.
- L'alumnat que no realitze cap de les parts que conformen la prova de certificació obtindrà la qualificació final de «no presentat/no presentada».

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

L'avaluació per a l'alumnat que cursa estudis a les escoles oficials d'idiomes podrà ser de diferents tipus: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i avaluació de domini.

El professorat de les escoles oficials d'idiomes serà el responsable de l'avaluació, que es realitzarà tenint com a referent els diferents elements del currículum i especialment els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic, intermedi i avançat, segons el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana. En aquest decret, els criteris d'avaluació queden detallats de la següent manera:

NIVELL BÀSIC A2

Comprensió de textos orals

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprèn el registre formal o informal en textos

breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugua tornar a escoltar les parts més difícils.

- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del context, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, díxi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els

interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.

- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar de les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantenir-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entès, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

Comprensió de textos escrits

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del context els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.

- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p.e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

Mediació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interès immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que pugui demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

NIVELL INTERMEDI B1

Comprensió de textos orals

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del context, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

Producció i coproducció de textos orals

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una

sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.

- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

Comprensió de textos escrits

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del context els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p.e. copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.

- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p.e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p.e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Mediació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.
- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtindre la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

NIVELL INTERMEDI B2

Comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més

específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Producció i coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p.e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de

vista, indicant el que considera important (p.e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.

- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p.e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p.e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p.e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL AVANÇAT C1

Comprensió de textos orals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileces pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).

- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocorrerà.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

Producció i coproducció de textos orals

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre relliscades mínimes i esporàdiques, però sense errors

importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.

- Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluïska sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

Comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general, bé especialitzat.

- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuals i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.
- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, i no cometre més que relliscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en els quals l'ortografia és correcta, a excepció de relliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les

convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e., en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interès; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per a organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

NIVELL AVANÇAT C2

Comprensió de textos orals

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i traue les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traue'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i el gènere i tipus textuais, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Producció i coproducció de textos orals

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap eludir les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluidos i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.

- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e., en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments o per a buscar un exemple o una explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Comprensió de textos escrits

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.

- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p.e., estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments

de modificació, p.e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.

- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna relliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

Mediació

- Aprecia en profunditat les subtileses i les implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desimboldre's de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.
- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciand, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p.e., selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

A banda d'estos objectius anteriorment relacionats, els membres del departament d'anglès empraran rúbriques per a qualificar l'alumnat. També es faran servir els fulls d'avaluació de les PUC, que a més s'utilitzaran durant les sessions d'estandardització, de manera que tot el departament estarà familiaritzat amb ells.

Es duran a terme reunions estandardització en les que els membres del departament unificaran criteris a l'hora de determinar i ubicar els diferents nivells del Marc de referència en llengua anglesa.

Es realitzaran reunions al final i principi de curs d'avaluació del material didàctic utilitzat i de revisió de la concreció dels objectius i continguts del currículum.

Totes les accions i propostes de millora quedaran reflectides en la memòria de final de curs, que donaran lloc a la proposta de canvis pertinents en la programació del curs següent.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials

Els alumnes amb necessitats educatives especials hauran d'aportar un certificat de reconeixement de necessitats específiques de suport educatiu. Amb aquest certificat i, si escau, la col·laboració i assessorament d'un especialista (p.e. logopeda, otorrino, etc.) que estiga tractant a l'alumne o l'organització a la qual l'alumne pertany (p.e. O.N.C.E), el professor aplicarà les mesures necessàries per a garantir que les classes poden ser seguides per l'alumne. A més, si és necessari, el professor podrà adaptar els instruments d'avaluació, per exemple imprimir els documents en DINA3, Braille, ampliar el temps de la prova en el percentatge requerit, permetre l'ús d'ordinador, auriculars, faristol o qualsevol altre instrument que l'alumne necessite. A les proves PUC cal que l'alumne aporte un informe en el moment de la matrícula i serà Conselleria qui approve les mesures d'adaptació necessàries.

7. Foment de la lectura

Llegir forma part intrínseca de l'aprenentatge d'una llengua, i per aquest mateix motiu la lectura formarà part de l'adquisició de la llengua tant dins com fora de l'aula. Per a donar suport l'aprenentatge, quan l'alumnat llig en l'idioma objecte de l'aprenentatge estarà rebent un input constant d'exemples de vocabulari, gramàtica i ús de la llengua. La lectura no només ajudarà a l'alumnat a millorar en la destresa de comprensió escrita, sino que a més, farà que millore en producció i coproducció escrita.

Tanmateix, s'ha de donar a la lectura una visió basant-nos en el descobriment del plaer lector. Entre les nostres metes està desenvolupar competències lectores en llengua estrangera i que l'alumnat les interioritze i que adquirisquen el costum de llegir i es convertisquen en lectors estables. A la llarga, la lectura farà el paper d'una ferramenta per a aprendre la llengua a través de l'obsecció i el gaudi i adquirir un domini lector en la mateixa.

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

Les noves tecnologies jugaran un paper molt important a l'aula, aquest curs disposem d'aules virtuals de tots els nivells creades a la plataforma Aules. Aquestes aules seran molt útils tant en els grups presencials, ja que a més de pujar continguts, vídeos, enllaços a activitats autocorrectives, etc., ens permet crear tasques d'avaluació.

A més, les noves tecnologies serviran al professorat com a material autèntic (realia), i al mateix temps com a estímul per a l'alumnat en el procés d'aprenentatge. Aquestes fonts d'informació ens facilitaran la nostra tasca com a docents ja que gràcies a aquestes podrem tractar temes d'actualitat mitjançant tot tipus de suport, es a dir, imatges, articles de periòdic, vídeos, etc. Tot aquest material contribuirà a que l'alumnat tinga un aprenentatge significatiu de la llengua, es a dir, que els servisca per a la vida fora de l'aula i que tinguen la possibilitat d'aprendre la llengua dins de contextos reals com és el cas d'internet. A més a més, l'ús de les noves tecnologies

contribuirà significativament a que l'alumne estiga més motivat i s'implique més en l'aprenentatge de la llengua.

D'una altra banda, la Conselleria posa a la nostra disposició Microsoft, la qual cosa significa que tenim l'oportunitat d'utilitzar Outlook, Teams, Sway, etc., i que aquestes seran ferramentes de comunicació oficial entre el professorat i l'alumnat.

Les plataformes online que utilitzarem amb finalitats educatives inclouran Youtube, BBC, British Council, entre d'altres, ja que açò dependrà de les preferències i metodologia de cada professor/a. També es gestionarà el funcionament i el treball a l'aula mitjançant l'ús d'Aules.

No podem oblidar que molts dels nostres alumnes són 'nadius digitals' i que possiblement utilitzen aquestes plataformes de manera natural, però també prestarem especial atenció a aquells alumnes que per diferents circumstàncies tinguen problemes amb l'ús d'aquestes ferramentes online, ajudant-los especialment i dedicant-los temps de tutoria per a solucionar qualsevol dubte. Aquest fet formarà també part de l'atenció a l'alumnat amb necessitats especials.

9. Recursos didàctics

Per tal d'organitzar els diferents continguts en unitats didàctiques que faciliten la pràctica variada de les diferents destreses s'utilitzaran els següents llibres de text:

1A2	English File Beginner A1 4th Edition	Oxford
	Macmillan English Hub A1	Macmillan
2A2	English File Elementary A1/A2 4th Edition	Oxford
	Macmillan English Hub A1/A2	Macmillan
1B1	English File A2/B1 4th Edition	Oxford
	Outcomes Pre-intermediate Split edition A	National Geographic Learning
2B1	English File B1 4th Edition	Oxford
	Outcomes Pre-intermediate Split edition B	National Geographic Learning
1B2	Macmillan English Hub B2 EOI edition	Macmillan
	Open World B2	Cambridge
2B2	New Enterprise B2	Express Publishing
	Pioneer B2 (Split Edition B)	MM Publications

	Open World First	Cambridge
1C1	English File C1.1 4th Edition	Oxford
	Outcomes Advanced (Split Edition A)	National Geographic Learning
2C1	Pioneer C1	MM Publications
	Outcomes Advanced (Split Edition B)	National Geographic Learning
	English File C1.2 4th edition	Oxford
1C2	Close-Up C2	National Geographic Learning
	Objective Proficiency	Cambridge
2C2	Close-Up C2	National Geographic Learning
	Objective Proficiency	Cambridge

A banda dels llibres de text, els professors/es podran complementar les seues classes amb el material extra que consideren oportú, l'ús de les noves tecnologies i jocs per tal de contribuir a crear interès i motivar els alumnes a l'hora d'aprendre la llengua.

10. Activitats culturals complementàries

L'objectiu de realitzar aquest tipus d'activitats és propiciar l'ús de la llengua estrangera fora de l'àmbit de la classe per tal que els alumnes s'enfronten a situacions reals de parla i tinguen un aprenentatge significatiu de la mateixa a través de la cultura i de les diferents activitats plantejades.

ACTIVITAT	DATA - HORARI	COORDINADOR/A	RESPONSABLES	PARTICIPANTS	OBJECTIUS PEDAGÒGICS	MATERIAL / DESPESES
HALLOWEEN	30/31 OCT De 9 a 13h	M.T.	M.T. / T.H.	ANG1B2A-S i C ANG2B2A/C ANG2C1A/B/C ANG1C2A	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari avançat relacionat amb la festivitat.	Materials online i fotocòpies
HALLOWEEN	31 OCTUBRE 9h 11h	L.S.	L.S.	ANG1B2B i ANG1B2D	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari avançat relacionat amb la festivitat.	Materials online i fotocòpies

HALLOWEEN	29 i 30 OCTUBRE	S.A. / A.G.	S.A. / A.G.	1B2 i	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari relacionat amb la festivitat a través d'activitats actives que generin l'interès dels alumnes en la festivitat.	Materials online, targetes, pòsters i fotocòpies.
FESTA DE NADAL	19 DESEMBRE 10h 12h	L.S.	L.S.	ANG1B2B i ANG1B2D	Conèixer com es celebra el Nadal als països de parla anglesa.	Materials online, fotocòpies, targetes, pòsters.
PUB QUIZ (VALENTINE?)	12 FEBRER De 19 a 24h	M.T.	M.T./ L.S.	TOT departament anglés	Practicar la llengua anglesa a través d'una activitat cultural	Fotocòpies. La resta de despeses correran a càrrec de l'alumnat.
ESCAPE ROOM ST PATRICK'S	17 MARÇ	L.S.	L.S. / C.A.	Grups departament d'anglés	Mostrar els aspectes culturals de la celebració de St Patrick's als països de parla anglesa.	Materials online, fotocòpies, targetes. Candaus, caixetes.
CANTAR AMB COR	19 DESEMBRE Castelló o seccions Per tractar	M.J.R.	M.J.R.	Grups 2A2K, 2A2L, 1A2N, 1A2O i resta Departament que desitge	Utilitzar el International Phonetic Alphabet (IPA) per a incentivar la importància i l'autonomia de l'alumne a l'hora de pronunciar i ser capaços de utilitzar-la per a crear una producció musical formant part d'un cor, activitat en la que també s'utilitza el IPA per a aconseguir l'objectiu de conèixer l'aparell articulador i no només parlar sino també cantar.	Saló d'Actes Pòsters de l'activitat Fulls amb les cançons Col.locació d'un piano per part del Director de Cor Despeses de desplaçament del director
TASTY HALLOWEEN	30 Oct Almassora	M.J.R.	M.J.R.	2A2K & 1A2N	Disfresses i receptes de menjar amb estil Halloween. Crearem	Despeses a càrrec de l'alumnat

	31 Oct Grau			2A2L & 1A2O	punts a l'aula amb preguntes dels diferents aspectes estudiats fins eixe dia a classe per a incentivar la comunicació en anglés i viure un trick or treat...on la mediació oral serà la protagonista	Pòsters de l'activitat
HALLOWEEN	29 i 30 OCTUBRE	S.A. / A.G.	S.A. / A.G.	1B2 i 1C1 i 2B1	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari relacionat amb la festivitat a través d'activitats actives que generin l'interès dels alumnes en la festivitat.	Materials online, targetes, pòsters i fotocòpies.
HALLOWEEN	30 i 31 OCTUBRE	F.S. / L.d.O.	F.S. / L.d.O.	1C1 G i 1C1 J 2A2D & 1B1I 2C1F & 2C1I	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari relacionat amb la festivitat a través d'activitats actives que generin l'interès dels alumnes en la festivitat.	Materials online, targetes, pòsters i fotocòpies.
The Importance of saying Thank you	27 Nov Almassora 28 Nov Grau	M.J.R.	M.J.R.	2A2K & 1A2K 2A2L & 2A2O	Visionarem vídeos dels Estats Units. Coneixent l'origen d'aquesta tradició I faran preguntes a 2 nordamericans de com viuen eixe dia per videoconferència Zoom	Material que ja tenim a classe i mobils/tablets dels alumnes si escau
Viatge Departament	28 al 31 MARÇ Per tractar	M.J.R.	M.J.R.	Tot el Departament	Per tractar	Per tractar
HALLOWEEN	31 OCT De 17 a 21h	L.d.O.	L.d.O.	2B1L i 1B1P	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari avançat relacionat amb	Materials online i fotocòpies

					la festivitat.	
HALLOWEEN	31 OCT De 15 a 19h	C.A. / P.G.	C.A. / P.G.	ANG1C1H i ANG1C1D	Reflexionar sobre el significat de la celebració de Halloween així com introduir vocabulari avançat relacionat amb la festivitat.	Materials online, targetes, pòsters i fotocòpies
XMAS	18 i 19 DESEMBRE	C.A. / P.G.	C.A. / P.G.	ANG1B2K, ANG1B2G i ANG1C1H ANG1C1D	Conèixer com se celebra el Nadal als països de parla anglesa.	Materials online, fotocòpies, targetes, pòsters.
UNKNOWN FACTS OF THE ENGLISH WORLD	29/30 GENER (Dates provisionals. Finals gener)	A.B. / E.L.	A.B. / E.L.	2B2F & 2B2K 1C2B, 1C2C, 2C2A & 2C2C	Descobrir aquells trets del països de parla anglesa que no es solen incloure en llibres de text. Per exemple, 'fun facts', figures representatives al llarg de l'història, símbols dels diferents països, lleis curioses del passat etc. Els països que s'inclouran son Regne Unit, República d'Irlanda, Canadà, Estats Units, Nova Zelanda, Austràlia i Nigèria.	Fotocòpies, flashcards, pòsters, cartolines, murals etc.
St Valentines	12 i 13 febrer	S.A.	S.A.	2B1 i 1C1	Parlar de l'origen de la celebració de St Valentines i reflexionar sobre la seua importància en la nostra societat.	Posters, vídeos i activitats en paper
INTERNATIONAL WOMEN'S DAY	11 MARÇ	C.A.	C.A.	ANG1C1H	Conèixer fets històrics, vocabulari i personatges rellevants d'aquesta festivitat	Materials online, fotocòpies, targetes, pòsters.
EASTER EGGSTRAVA GANZA	15 i 16 ABRIL	C.A.	C.A.	ANG1B2G, ANG1B2AK i ANG1C1H	Treballar les 5 skills coneixent com se celebra Easter al voltant de món, aprendre vocabulari mitjançant jocs.	Vídeos, targetes, pòsters

World Art Day	15 i 16 ABRIL	S.A.	S.A.	2B1 i 1C1	Parlar de l'art com mitjà de comunicació i reflexionar sobre la seua importància en la societat.	Posters d'obres d'art, videos i activitats en paper
Easter Around the World	28 i 29 ABRIL	S.A.	S.A.	2B1 i 1C1	Coneixent els orígens de pasqua al voltant de món, aprendre vocabulari mitjançant jocs.	Videos, targetes, pòsters
DIA DEL LLIBRE	28 i 29 ABRIL	C.A. / E.L. / P.G.	C.A. / E.L. / P.G.	ANG1B2G, ANG1B2K, ANG2B2F, ANG2B2K ANG1C1H, ANG2C1F, ANG2C1I ANG1C1D	Fer que l'alumnat s'interesse per la lectura	Pòsters, llibres, videos, targetes, etc.
Dia del llibre	28 i 29 ABRIL	A.G.	A.G.	1B2	Promoure la lectura	Materials online, targetes, pòsters i fotocòpies.
Book Club	29 abril	L.S.	L.S.	ANG1B2B i ANG1B2D	Promoure la pràctica de la destresa de comprensió escrita	Materials online, fotocòpies, targetes, pòsters.
INDIGENOUS PEOPLES	27/28 ABRIL	A.B. / E.L.	A.B. / E.L.	2B2F & 2B2K 1C2B, 1C2C, 2C2A & 2C2C	Apropar l'alumnat a una part de la història i cultura que habitualment no rep prou atenció en els plans d'estudi. Aquesta activitat promou el coneixement i el respecte cap a aquestes cultures i fomenta una visió més inclusiva i completa dels països de parla anglesa.	Fotocòpies, flashcards, pòsters, cartolines, murals etc.
VOICES OF THE ANGLOPHONE WORLD	5/6 MARÇ	E.L. / P.G.	E.L. / P.G.	2B2F & 2B2K 1C1D, 1C1I & 1C1F	Aconseguir fer una immersió sense eixir de l'escola. Així doncs, tractar temes del dia a dia que haurien	Fotocòpies, flashcards, pòsters, cartolines, murals etc.

	(Dates provisionals)				d'afrontar si visqueren en un país de parla anglesa com el sistema educatiu, sistema polític, slang, normes socioculturals etc.	
--	----------------------	--	--	--	---	--

Els professors i coordinadores poden decidir organitzar alguna festa a l'EOI per donar a conèixer tradicions i fomentar l'ús de l'anglès al llarg del curs. Algunes d'elles poden implicar despeses que es justificaran degudament.

Signat:

L. S.

Castelló, 11 de novembre 2024

